

CİZRE SAVAŞ ALANI

Şırnak'ın Cizre ilçesinde, Şengal'de ölüm-süzleşen savaşçı cenazelerinin geçişini selamlamak için toplanan halka, polislin saldırısıyla çatışmalar başladı ve olanca şiddetle sürüyor.

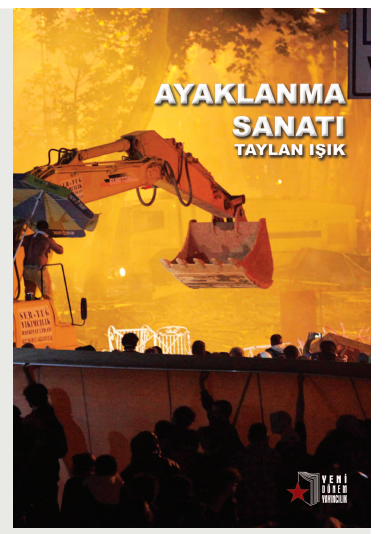
Kısa bir süre sonra da YDG-H ve YDGK-H tarafından, son dönemde Hür Dava Partisi'nin artan saldırılarına karşı Nur Mahallesi'nde kurulan çadıra, 2 Hüda-Par'ının saldırı girişimi üzerine gece başlayan çatışmalar, şiddetlenerek sürdü.

26 Aralık gecesi başlayan ve gece boyu hem dinci gerici faşistlerle hem de polisle süren çatışmalarda Yasin Özel adlı bir genç öldürüldü, çok sayıda kişi yaralandı. Valilik ise HÜDA Par ilçe yöneticilerinden Aziz Deniz'in babası Abdullah Deniz'in de öldüğünü açıkladı.

Polis ve dinci gerici faşistlerle yaşanan çatışmalar, ikinci gününde de devam ederken, nerden açıldığı belli olmayan ateş sonucu, 15 yaşındaki Barış Dalmış da göğsünden vurularak yaşamını yitirdi. Ve sayısız netleştirilemeyen yaralılar arasında ,çocukların da isimleri sıklıkla geçiyor...

Kepenlerin kapalı olduğu ilçede, onbinlerce kişi cenaze töreni için HDP İlçe Binası önünde toplanırken polislin gaz bombalı saldırıları da sürdü.

Bir tarafta cenaze acısı ve öfkesi sürerken, sokağa çıkan halka yönelik yeni saldırılar ve yaşanan yeni ölümler, Kürt halkının sadece acısını artırmakla kalmıyor, öfkesini de daha fazla biliyor. Ve biliyoruz ki, bunca kan denizinin ufkundan kızıl bir güneş doğacak...

Ayaklanma Sanatı Kitabımız Çıktı

Kitapevlerinden ve yayınevimizden isteyebilirsiniz.

www.mucadelebirligi.com
facebook.com/mbirligi
mucadelebirligi@gmail.com
Sofular Cad. No: 8/3
Fatih - İSTANBUL
0 (212) 533 32 57

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK 31 Aralık 2014 -14 Ocak 2015/ S 274 / 1 TL

SARAYLARINIZI YIKACAĞIZ!

İktidar cephesinde tam bir korku ve panik hakim. Saraylarının ihtişamı onları yok olup gitme korkusundan kurtarmaya yetmiyor. Eceli gelenlerin yaptığı gibi saldırıyorlar her yere! Kendi içlerinde iktidar dalaşı almış başını gidiyor. Karşı-devrim kendi çocuklarının başını yiyor! Ufukta belirmeye başlayan büyük ekonomik kriz, "hasta adamı" bir daha yataktan kalkamayacak şekilde felç edebilir! Bulutlar toplanıyor, fırtına yaklaşıyor.

Karşı-devrim cephesi ne yaparsa yapсын yok oluştan kurtulamayacak. Bunu biliyorlar. Tarihin onlar için verdiği hükmün farkındalar. Faşizm, bir "korku imparatorluğu" yaratarak ayakta kalacağını umuyor; ama gelişmelerin yönü devrime doğrudur, özgürlüğe doğrudur. Kendi zincirlerini kırmış bir halkı durdurmaya hiçbir güç yetmeyecektir. Devrimle karşı-devrim arasındaki savaşı, geleceği temsil edenler kazanacak. Biz Kazanacağız.

Karanlık koyulaşıyor; ama aydınlık, güneşli günler yakındır. Devrimin özgürleştirdiği sokaklarda Kürt, Türk, Arap, Laz, Çerkes çocukların hep birlikte koşacakları, oyunlar oynayacakları günler yakındır. "Çocukların ama bütün çocukların/kırmızı elmalar gibi gülüşü"nü göreceğiz; çünkü sistem çürüdü, dağılıp çözülmeye başladı bile çoktan.

UNUTURSAK KALBİMİZ KURUSUN...

28 Aralık 2011... Gece saat 21.37... Kürt halkının 34 evladının TC'nin uçaklarından atılan bombalarıyla paramparça edildikleri gün... 3 yıl geçti katliamın üzerinden...

Katliamın bu yıldönümü yine katliamların, savaşların gölgesinde anılıyor... Katliam hemen her yerde eylemlerle anılırken, herkesin kalbi Roboski'de atıyor. Roboski'de katliamın yaşandığı yere doğru onbinler yürüyüşe geçti ve anma programı yapıldı.

HDP yöneticileri, belediye başkanları, milletvekilleri ve aralarında Özgür Sanat Girişimi'nin de bulunduğu çeşitli kitle örgütleri de Roboski'de idi.

Katliam yerinde ilk "Çerxa Şoreşa"

marşı eşliğinde saygı duruşu yapıldı ve DBP adına yapılan konuşmalarla Kürt halkı selamlandı, "Roboski biziz bizler Roboski'yiz" denildi. HDK Eş Sözcüsü Ertuğrul Kürkçü, DBP Eş Genel Başkanı Kamuran Yüksek, HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, konuşmalar yaparak Roboski dosyası adliyede kapansa bile halkın kan ağlayan dosyasının kapanmayacağı söylendi, "Ey sarayda oturan, bizler sizlerden bu katliamın sorumlularından hesap sormadan bir yere gitmeyeceğiz" denildi.

Yapılan konuşmaların ardından on binlerce kişi 34 genci mezarı başında ziyaret etmek üzere Roboski Mezarlığı'na aktı. Burada Roboski anneler konuşma yaptı, ağtlar yaktı.

>>Editör... 14 Aralık

Geçtiğimiz haftanın en çok öne çıkan olayı, faşist devletin dinci/faşist bir tarikata karşı düzenlediği operasyon oldu.

Operasyon etrafında bunca gürültü çıkarılmasının nedeni, operasyonun dinci faşizmin kitle gücü ayağını oluşturan kesimlerden birine karşı yapılmış olmasıydı. Bu operasyon karşısında işçi sınıfının, devrim güçlerinin tavrı, tutumu ne olmalıydı?

Yazının Devamı

Yeni Yarınlar İçin

C.Dağlı

2

Taksim

Taylan Işık

4

Faşizmin Tahkimatı

Özgür Güven

5

Aldatmaca Henüz Başlamadı

Umut Çakır

9

Şengal Zaferinin Gerçek Mimarları

Ali Varol Günel

10

3

Yeni Yarınlar İçin

C. Dağlı

Başyazı

Toplumsal çelişkilerin gelişme derecesi emekçi kitlelerin toplumsal hareketinin sert ve yoğun geçmesine olanak veriyor. Var olan maddi temeller üzerinde ve nesnel koşullarda gerçekleşen sınıflar çatışması gün gün derinleşiyor ve genişliyor.

Uzlaşmaz çelişkilerin gelişmesi toplumsal çelişkilerin keskinleşmesine ve derinleşmesine yol açar. Bunun kaçınılmaz sonucu işçilerin emekçilerin halk kitlelerinin genelleyen devrimci patlamalarıdır. Patlamalar siyasal, toplumsal çalkantılar, alt üst oluşlar ve ayaklanmaya varan bir dizi eylem biçiminde kendini ortaya koyuyor. Devrimci kitlelerin patlaması içinde olduğumuz sürecin bir özelliğidir.

Devrimci kitlelerin patlaması yeni değildir, uzun bir dönemi kapsıyor. Devrimci gençliğin patlaması ve savaşımı yarım yüzyılı buldu. Uzun süreliyi yani uzun soluklu oluşu, militanlığı, kararlılığı, özverisi, demokrasi ve sosyalizm kavgasındaki etkin rolüyle tek kelimeyle devrim mücadelesindeki yeriyse, dünyanın en ön sıralarında yer alır. Küçük burjuva siyasetler devrimci gençliğin mücadelesinin gelişimini ve devrimci pratiğinin tarihsel önemini bütün yönleriyle derinlikli ve özel olarak kavramış değil. Bütün toplumsal olgularda olduğu gibi devrimci gençliğin, devrimci kavgasını da en yüzeysel, en sıradan, en zayıf değerlendirmeye yetinmiştir.

Bu siyasetlerin, işçi sınıfının, gençliğin, emekçi halk yığınlarının devrimci savaşımına bakışları hiç bir zaman gerçek anlamda devrimci bir nitelik taşımamıştır. Ezilen ve sömürülen kitlelerin yarım yüzyıl süren büyük mücadelesinin devrimci sonuçları çok somut elle tutulur ve belirgin olduğu halde yine de yorumları sıradanlığın ötesine geçmemiştir.

Kitlelerin mücadelesine bir itiş vermede, bugüne dek verilen devrimci kavganın etkisi kadar, bu kavgayı tüm keskinliği, tüm boyutları ve bütünlüğü içinde doğru olarak yansıtmamın da etkisi vardır.

Küçük burjuva sosyalist hareketlerin olguları, toplumsal gelişmeyi ve süreci yorumlayışları, derinlikli, ilerletici değildir, ezbercidir. En iyi bildikleri aktarmacılıktır. Leninist Parti'nin görüşlerini utanmazca kopya edip kendi görüşleriymiş gibi göstermektedir. Marksizmi bayağılaştırmaktır.

Emekçilerin, ezilenlerin, sömürülenlerin faşizme ve sermayeye karşı devrimci mücadelesini daha ileriye taşımak, ateşlemek için verilen ileri devrimci mücadeleyi "kitlelerden kopuk" diye eleştirenlerin bugüne değin savunageldikleri görüşler 31 Mayıs'ta tam anlamıyla çöktü. 31 Mayıs'ta halk yığınları o güne kadar gerçekleştirdikleri eylemlerden daha ileri gitti. Değişen duruma, yeni gelişmelere rağmen hareket halindeki insanların önüne ileri görevler koymadılar. Böylece teorilerinin küçük burjuva uzlaşmacı karakteri iyice gün yüzüne çıktı. Her tür teorinin doğruluğunun ölçütü pratiktir; kitlelerin devrimci pratiğidir.

İşçi kitleleri, emekçiler kendi eylem düzeyini çok aşacak bir gelişme gösterirken, küçük burjuva siyasi gruplar buna ayak uyduracak bir pratik sergileyemiyorlar. Küçük burjuva sosyalistler, küçük mülk sahiplerinin toplumsal konumundan hareket ettiğinden, burjuvaziye karşı mücadeleyi sonuna dek götüremez. Emekçi sınıf ise toplumsal konumu nedeniyle burjuva düzeni, sermayeyi havaya uçurarak kurtulabilir. Çalışan sınıf, hem toplumsal konumu bakımından küçük burjuva sol çevrelere göre daha ileri gidebilir, hem de emekçi sınıfın en ileri, en devrimci, en tutarlı kesimi devrimci anlayış bakımından "eğitilmiş" küçük burjuva unsurlardan daha ileridir.

Tarihin itici gücünü, halk kitlelerinin patlamasını, bunu yaratan koşullarla birlikte ele almıyoruz. Emekçilerin başkaldırıları, içinde buldukları toplumsal koşullardan kaynaklanıyor, besleniyor, tetikleniyor. Kitlelerin toplumsal koşulları, onların eyleminin başlıca zemindir. Bu maddi zemindir ki, emekçilerin yoksulluğunu ve yoksunluğunu her gün yeniden üretiyor. Kapitalistlerle işçiler arasındaki ilişkiyi üretiyor. Fakat maddi koşulların gelişmesi, eski ilişkilerden tamamen farklı, yeni ilişkilerin oluşmasına da olanak veriyor. Gelişmiş maddi koşullar, yani üretici güçlerin evrensel gelişmesi, bilimin durumu, üretici güçlerin gelişmesiyle birlikte işçi sınıfının güçlerinin gelişmesi, yeni bir toplumsal geçişi ve yeni ilişkilerin kurulmasını garanti ediyor. Kitlelerde bu yönde bir görüş ve bilinç oluşmuştur.

Tarihsel gelişmenin elvermesi, olanaklar sunması yeni yarınların kurulmasına yeterli değildir. Yeni yarınlar kitlelerin devrimci mücadelesiyle, halk eylemiyle geçilir. Devrimci kitlelerin örgütlenmesi ve mücadelesiyle bu yönde büyük bir ilerleme gösterildi.

Pratikteki tüm ilerlemeye rağmen, bugüne kadar ortaya konan pratik düzeyiyle amaca ulaşamayacağımız açık. Bunun için daha fazla, daha ileri ve daha etkin devrimci pratik gerekiyor. Küçük burjuva siyasetlerin mücadeleyi daha ileriye götürmeyeceği iyice anlaşılmalı durumda. Daha ileriye, devrimin zaferine devrimci komünist önderlikle varılır.

Devrimci Dayanışma Yayın Yasağını Geri Çektirdi

Zindanlarda ve dışarıda verilen devrimci mücadele tutsaklara elden ve postayla yayın verilmeyeceği yönündeki uygulamayı geri çekirdi.

Devrimci basın emekçileri devrimci tutsaklara elden ve posta yoluyla süreli yayınların verilmesi yönündeki uygulamasına karşı başlattıkları eylemlerden biri daha Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi önünde gerçekleştirildi.

12 Aralık günü öğle saatlerinde "Basına Sansür Tutsaklara Tecrit, Tutsaklara Yayın Yasağına Son" pankartının açıldığı eylemde sık sık "Tutsaklara Yayın Yasağına Son", "Sansürü Tecridi Dayanışma Kıracağız", "Biji Berxwedane Zindana", "Tutsaklara Tecride, Basına Sansüre Son", "Özgür Basın Engellenemez", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Devrimci basın emekçileri adına basın açıklamasını okuyan Sevil Doğan devletin kendisine muhalif olan, kendisi için tehdit oluşturan tüm kesimleri cezalandırmak için uyguladığı baskı politikalarına eklediği bu keyfi uygulama ile planlanan tecrit ve tırtmanı yoğunlaştırmak olduğunu, hapisanelerde zorla tutulan tutsakların mücadelesinin, dışarıda yürütülen mücadele ile bağının

kopartılmasını amaçlandığını belirtti.

"Ancak bizler buna izin veremeyeceğiz. 19-22 Aralık direnişi yıldönümü arifesinde olduğumuz bu günlerde tekrar pahasına hatırlatıyoruz. Başta tutsaklar olmak üzere, imha politikalarına karşı yürütülen direnişe engel olunamadığı gibi, bugün de tutsakların 'suyumuz, ekmeğimiz' diye nitelendirildiği yayınlarımızın içeriye girmesine engel olunamayacak" diyen Doğan, içeride tutsaklar kapı dövme, slogan atma ve suç duyuruları, dışarıda özgür basın eylemlerinin sonuç vermeye başladığını belirtti.

Bakırköy, Kırkkale, Tekirdağ, Kandıra ve Sincan Kadın hapisha-

neleri olmak üzere pek çok hapis-hane yönetimi ile yapılan görüşmeler sonucunda yayınların içeriye tekrar alınabileceğinin söylendiğini aktardı.

Açıklama "Saldırılarınız nafildir. Kavganın en şanlı, en destansı sahnelerinde ödediğimiz bedellerle, tarihsel deneyimlerimizle politikalarınıza set öreceğiz. İşçi ve emekçilere Kürt, Türk, çeşitli inanç ve milliyetlere dönük tüm saldırılara cevap vermekten çekilmeyeceğiz. Düşüncelerimizi yok edemeyeceğinizi bilincinize kazıyın. Ödediğimiz bedellerle gelmiş olduğumuz bu günleri bedel ödeyerek koruyacağımızı da unutmayın" sözleriyle ta-

mamlandı.

Basın açıklaması "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Biji Berxwedane Zindana", "Tutsaklara Tecride, Basına Sansüre Son" sloganlarıyla sona erdi. Ardından topluca yayınlar tutsaklara ulaştırılmak üzere idareye verildi. Son uygulamada ve gelen emirde yayınların teslimi "avukatlar, müdafiler veya hükümlü ve tutukluların aileleri" tarafından kabul edileceği belirtilirken, birer adet yayın verilebileceği ibaresi yer alıyor.

Posta yoluyla gönderilen kitap, bülten, broşür, dergi vb. yayınlarınsa ilgili yazının kapsamı dışında olduğu için tutsaklara teslim edilmesi gerektiği belirtiliyor. Diğer yandan "iletilen yayının ücretinin önceden ödendiği varsayılır" denerek ücretsiz ulaştırma konusundaki yasağın tutum sürdürülmüş oluyor. Bu hafta topluca verilen yayınlar alındı. Ancak sonraki haftadan itibaren aynı yayından kişi başına iki tane verilmemesi koşuluyla tutsaklara ulaşımı kabul edilecek. Basın açıklamasını Mücadele Birliği, Atılım, Barikat, Demokratik Modernize, Halkın Günlüğü, Halkın Sesi, Kaldıraç, Kızılbayrak, Meydan, Özgür Gelecek, Özgür Halk, Proleter Devrimci Duruş, Siyaset, Türkiye Gerçeği, Yarın, İşçi Gazetesi ortak olarak düzenledi.

Gönüllü Muhabirimize İkinci Tehdit

Gazetemiz Mücadele Birliği muhabiri Harun Özdemir ve ailesine yönelik tehditler sürüyor.

Geçen hafta polis tarafından ailesi aranan muhabirimizin annesi aranarak ikinci kez gözaltına alınmakla tehdit edildi. Yaşanan ikinci tehdit üzerine muhabirimiz suç duyurusunda bulundu.

Kapitalist sistemin yıkılmaya, çökmeye mahkum olduğunu gören düzenin koruyucusu devlet ve kolluk güçleri onu ayakta tutabilmek için "devrim niteliğinde reform"(!) dedikleri terör yasaları çıkararak kendini güçlü kılmaya çalışırken, korkularını gizleyemiyor.

Düzenlerinin yıkılmak üzere olduğunu bilen egemenler ne yaptıklarını da bilemiyor desek yeridir. Cezaevlerine devrimci sosyalist basının girmesini engellemek için genelge çıkıyor, sonra bu genelgenin uygulanmayacağını söylüyor, olmadı, her şeyi bir yasa bendine bağlayıp işin içinden çıkmaya çalışıyor. Diğer yandan "devrim niteliğinde reform" larla yeni terör yasalarını hayata geçirmeye çalışıyor. Bu arada da işçinin, emekçinin, halkların sesi olan devrimci basının çalışanlarına da tehditler de bulunmaya devam ediyor.

Gazi Mahallesi'nin emekçilerinden olan gazetemiz Mücadele Birliği'nin gönüllü muhabirliğini yapan Harun Özdemir ve ailesi iki haftadır tehdit telefonları alıyor. Geçen hafta işten gelmesine bir saat kala annesi Gülten Özdemir'i arayarak "gözaltına almak"la tehdit eden polis, bu hafta da tehditlerini sürdürdü.

16 Aralık akşam saatlerinde yine telefonu çalan Gülten Özdemir'e ikamet ettikleri yer sorularak, telefonda bekletilip telsiz sesleri dinletilerek tehditlere devam edildi. Akşam işten döndüğünde annesini iyice hasta bulan Harun Özdemir "Beni tehdit edeceklerse ailemi niye arıyorlar. Annemin bir çok sağlık sorunu var. Sürekli hastaneye gidip geliyor. İşteyken bile onun nasıl olduğunu merak ediyorum. Her şeyi bilen polis sağlık durumunu da biliyor. Annemin hayatından endişeliyim. İşten gelip halini gördüğümde ne yapacağımı bilemedim. Annemin başına geleceklerden onu arayanlar sorumludur" diyen Özdemir, bugün Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunduğunu belirtti.

Egemenlerin koruyucusu devlet ve kolluk güçleri bir kaç telefonla, tehditle yıkılacak düzenlerini ayakta tutacaklarını sanarak büyük bir yanılgı içindeler. Bugüne kadar bir çok devrimci basın-yayın çalışanını tehdit ettiler, öldürdüler ama emellerine ulaşamadılar. Onlara verilen tek bir cevap oldu: daha da güçlenerek bildiği yolda kararlılıkla yürümek!

İşçilerin Emekçilerin Muhabiri Harun Özdemir Yalnız Değildir!

Baskılar, Tehditler, Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz! Devrimci Basın Susmadı Susturamayacaksınız!

İzmir'den Şengal'e Dayanışma Ağı

8 Aralık günü "İzmir'den Şengal'e Dayanışma Ağı" olarak basına bilgilendirme toplantısı yapıldı. İHD İzmir Şubesinde yapılan toplantıya kurum temsilcileri katıldı. Mücadele Birliği Platformu'nda bileşeni olduğu Dayanışma Ağı, bugüne kadar toplamda 11 tır yardım malzemesini Kürdistan'daki çeşitli kamplara ulaştırdı. Bu tırlar içerisinde 95 bin battaniye, ortalama 140 ton gıda, giyim eşyası, binlerce ayakkabı, çocuk bezi, mama, ilaç, televizyon, buzdolabı vb. bulunmaktadır.

Kuzey Kürdistan ve çeşitli Türkiye şehirlerinde yaklaşık olarak 250 bin Ezidi, Kürt ve Türkmen göçmen bulunmaktadır.

Kış koşullarının ağırlaşması ile birlikte, öncelikle kışlık çadırlar, kışlık giyecekler, battaniye, yatak ve yorgan, iç giyim, kadın

pedi, çocuk bezi, hijyenik malzeme, ısıtıcı, bebek maması, kuru gıda, ilaç gibi yardım malzemesine ihtiyaç var. Duyarlı kamuoyunu ve Türkiye ve Kürdistan halklarını dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz. İzmir için yardım toplama merkezi Tepekule İş Merkezi.

Mücadele Birliği / İzmir

YIKIM SAVAŞINI DEVRİMLER ÖNLEYECEK!

Rusya'dan sonra Çin Halk Cumhuriyeti'nin de ordusuna "savaşa hazır ol!" emrini vermesi topyekün bir dünya savaşı tehlikesinin ne kadar ciddi ve yakın bir tehdit olduğunu bir kez daha gösterdi.

Emperyalistler, dünya halklarına karşı uzun zamandan beri bir "dünya savaşı" başlatmış durumdadır zaten. Ancak bu savaş "topyekün" bir savaş değil ama ayaklanmalara, devrim girişimlerine karşı her ülke özgüllünde açılmış bir savaştır.

Emperyalistler bu girişimlerinden sistemi yıkımdan kurtarabilecek bir sonuç alamadılar. Emperyalist-kapitalist sistemin yıkıcı krizi ve bu kriz sonucu kitlelerin kapitalizme karşı ayaklanmaları, komünizme doğru yürüyüşleri devam etti.

Bu süreci durdurmak ve sistemi yıkımdan korumak için bu sefer Ortadoğu ve Afrika'da ezilen halklara karşı "din-mezhep" savaşları biçiminde savaş açtı. Ancak bundan da sonuç alamadılar. Ortadoğu halkları, gerici iç savaşta devrimci iç savaşla karşılık verdiler ve bu süreç devam ediyor.

Gelinen noktada emperyalist-kapitalist devletlerin yıkımdan kurtulmanın çaresini topyekün savaşta aradıklarının işaretleri gelmeye başladı. Libya, Suriye, Irak ve en sonu Ukrayna'da izledikleri savaş politikası bunun sonucudur.

Rusya, ABD ve diğer emperyalistlerin sosyalizmi yaşamış halkları ortadan kaldıracak bir savaşın hazırlığı içinde olduğunu gördü ve ordusuna "savaşa hazır ol" emri verdi. Çünkü bu doğrudan kendisine, Rusya'nın varlığını yönelik bir tehditti.

14
ARALIK

Editör

...Başı 1. Sayfada...

Her çevre bu soruya, sahip olduğu ideoloji, temsil ettiği toplumsal sınıfın bakış açısına göre yanıt verdi. Kimisi "hukuksal" açıdan yaklaştı, kimisi "mağduriyet" açısından. Bu yaklaşımın temel argümanı, "hukuk herkese lazımdır, bugün sana yarın bana"dır.

Bu naif, bir şey ifade etmeyen, eleştirinin muhataplarının bryık altından gülmesinden başka bir sonuca yol açmayan yaklaşımlar doğal olarak, işçi sınıfının, devrim güçlerinin bakış açısı olamaz.

Olan bitenin özeti, dinci faşist devlet içinde düne kadar omuz omuza yürüyen iki dinci faşist çevreden birinin diğerini devlet kurumları başta olmak üzere her alanda tasfiye ederek devlete ve siyasal iktidara tek başına egemen olma kavgasıdır.

Faşizmin tarihte görülen bütün biçimlerinde zaman zaman bu tür operasyonların yaşandığını biliyoruz. Ta-

rihte Hitler faşizminden Bulgar faşizmine; oradan Mussolini faşizmine kadar pek çok örnekte bu tür tasfiyeler yaşandı.

Bu tasfiyelerden işçi sınıfı ve devrim güçleri adına ne "demokrasi" ne de başka bir olumlu gelişme çıkar. Aksini söylemek mümkün. Faşizm, kendi içindeki çok başlılığı ortadan kaldırdıkça devrim güçlerine karşı daha saldırgan, daha terörist, daha baskıcı bir politika izleme olanağına kavuşuyor.

Türkiye'de dinci faşizmin örneğin yargı ya da polis gibi devlet kurumları içindeki çelişkileri, çatlakları, çok başlılığı ortadan kaldırarak tek bir otorite altında hareket eder hale getirmeye çalıştığı zaten gözler önünde.

Kısaca olan biten, dinci faşizmin kendini tahkim etme ve ekonomik olanaklara tek başına hakim olma çabasından başka bir şey değil. Bu kavgada işçi sınıfı ve devrim güçlerinin taraflardan birini tercih etmesi ya da tarafını tutması, devrimin, işçi sınıfı çıkarlarının faşist güçlerden birinin peşine takılmasından başka bir anlama gelmez, başka bir sonuca da yol açmaz.

Bugün birbirine düşen, birbirine acımasız bir savaş açan dinci faşist çevreler, devrim ve komünizm sözkonusu olduğunda her zaman birlikte hareket etmişlerdir; bundan sonra da edeceklerdir. Çünkü bunların özü anti-komünizme dayanır.

İşçi sınıfını ve devrim güçlerini bu taraflardan birini desteklemek gibi bir tuzağa düşürmek devrime ve işçi sınıfına ihanettir. İşçi sınıfı ve devrimin toplumsal güçleri, örgütlü güçler kendi bağımsız sınıf çıkarlarını ancak devrim ve iktidar mücadelelerini sürdürerek ve yükselterek koruyabilirler.

Faşizmin kendi iç çelişkilerinden devrim adına yararlanmanın yolu da budur. Bu açıdan, Leninist Parti devrimin bütün güçlerini Halk Ayaklanmalarının hazırlanması görevine dört elle sarılmaya, devrim ve iktidar mücadelesini yükseltmeye çağırıyor.

Biz bu göreve sarılıp amacımıza doğru yol aldıkça faşizmin iç çelişkilerinden de yararlanmış olacağız.

Her yer Yolsuzluk
Protestosu

17 Aralık KESK

Geçen yılki 17-25 Aralık Yolsuzluk ve Rüşvet operasyonlarına yönelik olarak düzenlenen yürüyüşlerde binlerce yurttaş AKP binalarına yürüdü.

KESK İstanbul Şubeler Platformu da Cevahir Alış-Veriş Merkezi önünden AK Parti Şişli İlçe Binasına doğru yürüyüş düzenledi. Mecidiyeköy köprüsüne kadar süren yürüyüşün yüzlerce çevik kuvvet ve sivil polis tarafından engellenmesi üzerine burada basın açıklaması gerçekleştirildi.

Mücadele Birliği

Platformu üyelerinin de katıldığı eylemde sık sık 19 Aralık 2000 zindan katliamı protesto edilerek "Zindanlar Yıkılsın Tutuklulara Özgürlük" sloganları atıldı. KESK dönem sözcüsü Hüseyin Özev de hükümetin yolsuzluğun üzerine örtmek için elinden geleni yaptığını belirterek, AKP'nin kendisini kurtaramayacağını dile getirdi.

Adana'da Yolsuzluk Protestosu

17 Aralık operasyonları ile ortaya çıkan yolsuzluklar, Adana'da protesto edildi.

KESK'in çağrısı ile Adana'nın emek ve demokrasi güçlerinin de katılım sağladığı eylem 17 Aralık günü saat 18.00'de Eğitim-Sen'in önünden yürüyüş ile başladı.

Kitlenin ve eylemi örgütleyenlerin amacı AKP il binasına yürüyüp ayakkabı kutusu koyarak eylemi bitirmektir. Ancak kitle polis tarafından Atatürk Parkı'nda durduruldu. Polis ile yapılan görüşmelerden sonuç alınamıyınca oturma eylemine başlandı.

Oturma eylemi sırasında sık sık "Polis Boş Durma Emekçiye Çay Getir", "Polis Simit Sat Onurlu Yaşa", "Polis Hırsız Yakalasan" sloganları atıldı. Bir süre sonra tekrar görüşmelere başlandı ancak durum değişmedi. Kitlenin önüne ve arkasına barikat konulduğu için kitleden de polise dönük, "Yasal ve anayasal suç işliyorsunuz. Demokratik bir eylemi engelliyorsunuz. Yolu kapatıyorsunuz hemen açın arkada TOMA'nın kattığı yolda ambulans sıkışmış vaziyette" denildi.

Mücadele Birliği / Adana

Maltepe Üniversite
Hastanesi'nde Eylem

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Dev Sağlık İş Üyesi 94 işçi, sendikali oldukları için işten atıldı. Bunun üzerine işçiler eylem çadırı kurdular.

Çalışma koşullarının düzelmesi amacıyla DİSK Dev Sağlık İş Sendikası'nda örgütlenen işçiler, çalışma saatlerinin kısaltılması başta olmak üzere yükledikleri iş sayısının da azaltılması talebinde bulundu. Uzun yıllar çalışan pek çok işçinin aralarında olduğu 94 işçi sendikali olmalarının ikinci ayında işsiz bırakıldı.

Hastanede 12 yıllık işçi olduğunu belirten Ahmet Kural, tüm emekçiler gibi daha iyi koşullarda çalışmak istedikleri için Dev Sağlık İş Sendikası'nda örgütlendiklerini belirtti. Birkaç senedir maaşlarına yüzde 2-3 oranında zam yapıldığını ve her sene bir sonraki seneye bunun telafi edileceği sözü verilerek bekletildiklerini söyleyen Kural, yeni dönemde yapılacak zamların da aynı ölçüde bildikleri için yetkililerle görüşmek istediklerini fakat işçilere verilen cevabın "Ya bu maaşa burada çalışsınız ya da işte kapı orada" denildiğini belirtti.

Şehribana Kaya, 9 yıldır bu hastaneye emek vermiş işçilerden biri, "Biz de

insanız, işçiyiz. Bu maaşlarla en temel ihtiyaçlarımızı bile karşılayamaz olduk. 17 yıldır çalışan arkadaşımız bin lira alıyor. Eğer bu parayla geçinebiliyorlarsa, buyursunlar bize bu parayı verenler kendileri geçinsinler" dedi.

İşçilerin eyleme başlaması üzerine hastaneye gelen DİSK Genel Sekreteri ve Dev Sağlık İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu da sendika olarak Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 3 aydır sendikalaşma faaliyeti yürüttüklerini söyledi. Daha önce bir işçinin, ardından da üç işçinin işten çıkarıldığını belirten Çerkezoğlu, sendikali işçilere istifa etmeleri için çeşitli tekliflerde bulunduğunu da söyledi.

İşten atılmaları yaşanması üzerine rektör ile görüşerek sendikali olmanın en temel anayasal hak olduğunu ve işçilerin bu haklarını kullanmasının engellenmesinin suç olduğunu söylediklerini de belirten Çerkezoğlu, "Ama onlardan gördüğümüz yaklaşım, 94 işçinin daha işten atılması" dedi.

Taşeron Çalışmak Ölüm Demektir

Eylemlerinin ikinci gününde olan ve "Taşeron Çalışmak Ölüm Demektir" diyen Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi sağlık işçilerini ziyaret ettik ve eylemlerinin ağzından dinledik.

Şehriban Kaya: 9 aydan sonra zamlardan memnun kalmadık. 5-6 kişi toplantı yaptık. Hiç sosyal hakkımız yok, en azından yol parası talep ettik. Hiç bir hakkımız kabul edilmedi. "Beğenmiyorsanız başka bir işe geçebilirsiniz" denildi. Sendikayla diyaloga geçtik. Sendikaya üyelik başlarken bir

arkadaşımız işten atıldı. Bizim susmamızı istedikler, 3 arkadaşımızı daha işten çıkardılar. Biz yılmadık sendikaya üyelik devam etti. Baktılar ki başedemiyorlar, Cumartesi sabah hiç kimseye bilgi verilmeden işten çıkarıldığımızı birbirimizden öğrendik.

Aliye Koç: Bize yapılan zammın çok güzel olacağını söylüyorlardı, fakat istediğimiz gibi bir zam olmadı. Muhasebe ve sekreterle görüşme talep ettik. Onlar da bizimle görüştü "bu kadar ücret veriyoruz. İstiyorsanız çalışsınız istemiyorsanız gidersiniz. Biz de, siz nasıl işveren hakkını savunuyorsanız bizler de hakkımızı hukukumuzu savunmak için sendikali olacağız, dedik. Ondan sonra sendikali olduk. Arkadaşlarımızı işten attılar. Korkutmak ve yıldırma için. 4 Aralık Perşembe günü alkış eylemi yaptık. 7 Aralık Cumartesi günü sabahı hiç kim-

Torunlar Center İş Cinayeti Davası Başladı

Torunlar Center'da 6 Eylül'de 10 işçinin asansör düşmesi sonucu iş cinayetinde yaşamını yitirmesi üzerine işçi ailelerinin açtığı dava, İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 24 Aralık günü gergin başladı.

Duruşma öncesinde basın açıklamaları yapıldı. İş cinayetlerinin hız kesmeden devam ettiğine dikkat çekilen açıklamalarda Soma, Şırnak, Torunlar ve Ermenek'te yaşanan ölümlerin hemen hepsinin arka planında çiplak gözle görülebilen ihmaller ve insan hayatı karşısındaki umursamazlığın yatmakta olduğuna işaret edildi. İşçi ölümlerini "fitrat" olarak nitelleyen zihniyetin aşlında bu katliamları aklamaya güç olduğuna vurgu yapıldı.

İnşaat İşçileri Sendikası basın açıklamasına "Dünyayı Biz İnşaa Ediyoruz Altında Yine Biz Kalıyoruz Artık Yeter" yazılı pankartı açarak ve "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz", "İnşaat İşçisi Köle Değildir" sloganlarıyla yürüyerek geldi.

Duruşma öncesinde mahkeme heyeti, telefonların duruşma salonuna alınmayacağını açıkladı. Tepki üzerine heyet kararını çekti. Ancak duruşma salonunda fotoğraf çeken gazeteci, salondan çıkarıldı.

Heyet, aileleri de "Salon küçük" diyerek içeriye almak istemedi. İtirazların ardından aileler duruşma salonuna girebildi.

Hakim, İHD ve ÇHD tarafından yaşanan olayın ardından soruşturma için bir kısım işlemler gerçekleştirildiği bu soruşturmanın sonuçlarının bilinmediği ve bu nedenle hemen müdahil olup olamayacaklarına

karar verilemeyeceğini söyleyerek duruşmaya bir saat ara verdi. Yaşamını yitiren işçiler Tahir Kara, Hıdır Ali Genç, İsmail Sarıtaş, Bilal Bal, Cengiz Tatoğlu, Murat Usta, Menderes Meşe, Vahdet Biçer, Ferdi Kara, Cengiz Bilgi'nin ölümünden sorumlu olarak yargılanan 25 sanıktan 12'si Torunlar GYO, beşi Geda Majör Asansör firması, sekizi NCA İş ve İş Güvenliği firmasında görevli.

Tutuklu dört kişi ise Proje Müdürü Murat Aytımur, Geda Major Asansör Firması teknik sorumlusu Önder Türksoy, asansör teknikerleri Adem Akyıldız ve Turgay Dalkılıç.

Davanın ikinci oturumu ise yine gergin başladı. Tutuklu sanıklar ifade verdiler. Öz olarak asıl sorumluların kendilerinden daha üst yetkiye sahip görevliler olduğunu söylediler. Duruşmaya kısa bir ara verildi. Aranın ardından ara kararını açıklayan mahkeme heyeti, tutuklu sanıklar Murat Aytımur, Önder Türksoy ve Turgay Dalkılıç'ın kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut delillerin bulunması, yüklenen suçun niteliği, taksire dayalı kusurlarının yoğunluğu, tutuklama tedbirinin ölçülül ve gerekli olduğu gerekçeleriyle sanıkların tutukluluk hallerinin deva-

mına karar verdi.

Tutuklu sanık Adem Akyıldız'ın tahliyesine karar veren mahkeme heyeti, Akyıldız'a yurtdışına çıkış yasağı koydu. Sanık Orhan Demirel'in tutuklama talebinin reddine hükmeden mahkeme heyeti, diğer tüm taleplerin sorgu ve savunmalar tamamlandıktan sonra değerlendirmesine karar vererek, duruşmayı 11 Şubat saat 10.00'a erteledi.

Ankara'da TMMOB
Üyelerine Polis
Saldırısı

TMMOB üyeleri Ankara'da hükümetin yasa paketlerine karşı Çevre ve Şehircilik Bakanlığa yürümek isteyince polis saldırı.

TMMOB üyeleri hükümetin hazırladığı son Torba Yasa'da TMMOB Kanunu ve İmar Kanunu'nun da yer almasını protesto etmek amacıyla, bağlı odaların genel merkez yöneticileri ve şube yöneticileri ile üyeleri ve oda çalışanlarının katılımıyla 18 Aralık günü Ankara'da Çevre ve Şehircilik Bakanlığ'na yürümek istedi. Günepark'ta bir araya gelen yaklaşık 200 kişiyi karşılarına polis barikatı kuruldu.

TMMOB üyesi mimar ve mühendisleri kalkanlarla itekleyen polis, ibiber gazı kullandı. YKM önüne çekilen TMMOB üyeleri basın açıklamalarını burada yaptı.

Basın açıklamasını okuyan TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı, "TMMOB gücünü üyelerinden, halkından ve bilimsel çalışmalarından alarak ülkenin sömürülmesine, derelerin, ormanların, parkların yağmalanmasına ve AKP diktatörlüğüne karşı, kamusal alanları korumaya, halkımızın çıkarlarını savunmayan ve bu doğrultuda mücadele etmeyi, direnmeyi sürdürmektedir" dedi. Soğanlı, TMMOB'nin hükümetin torbasına girmeyeceğini söyledi.

Taksim

Taylan Işık

Taksim Meydanı ile ilgili önce son haberin ve bir olgunun altını çizelim: 19 Aralık Katliamını protesto eylemi sadece Leninistler tarafından Taksim Meydanında gerçekleştirildi.

Önemi şurada: 1 Mayıs'ı "ehlileştirilebilirim" umuduyla 2010 yılı ve sonrasında toplam iki defa 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasına yasal izin veren devlet ve hükümet işlerinin hiç de umdukları gibi gitmediğini görünce tekrar eski klasik politikalarına, yasaklama yöntemine, üstelik çok daha sert biçimlerle döndüler.

Amaç, devrim güçlerini Taksim'den uzaklaştırmak, Taksim Meydanı'na çıkma iradelerini kırmaktır. Bu amacı gerçekleştirebilmek için, örneğin RTE'nin nasıl sert açıklamalar yaptığını, polisi şiddet kullanma konusunda teşvik ettiğini, devletin ve hükümetin kararlılık gösterisi yaptığını tekrar yazmaya gerek yok; herkes biliyor.

Sermaye sınıfının ve devletin yeni bir politikası değil bu. Devletin ve tekeli sermaye sınıfının 1978'den itibaren izlediği devrim güçlerini Taksim Meydanından uzaklaştırma politikasının devamıdır. Ancak bu politika, 90'lı ve İkibinli yıllar boyunca Leninistlerin kararlı eylemleriyle kırıldı.

Sosyal reformistlerin ve oportünistlerin bilerek ve titizlikle gözlerden saklamaya çalıştıkları birkaç noktanın altını çizmenin zamanı. Birincisi, Taksim, son bir kaç yıl boyunca sosyal reformistler ve oportünistler dahil herkese eylem yolu haline geldiye bu, Leninistlerin uzun yıllar boyu, büyük bedeller pahasına izledikleri kararlı "Taksim" politikası sonucu gerçekleşti.

İkincisi, Leninistler Taksim Meydanını eylem yolu haline getirebilmek için sadece 1 Mayıs'larda değil ama her fırsatta Taksim Meydanı'nda eylem düzenlediler. Sosyal reformistler ve oportünist hareketler o surlar en fazla Galatasaray Meydanına yaklaşabiliyorlardı.

Üçüncüsü, sosyal reformistler ve oportünist hareketler ancak Leninistlerin Taksim'i eylem alanı haline getirmelerinden ve devlet ve hükümetin 2010 yılında 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasına yasal izin vermelerinden sonra Taksim Meydanını eylem alanı olarak kullanmaya başladılar.

Bu süreç 2013 Haziran Halk Ayaklanmasıyla zirveye ulaştı. Taksim'in bir devrim meydanı olduğunun net biçimde anlaşıldığı bu noktadan sonra devlet ve hükümet süreci tersine çevirmek için bütün gücünü kullanmaya ve kararlılık gösterileri yapmaya başladı. Onlar açısından irade kırmak gerekiyordu ve kararlı davranılırsa kimilerinin iradelerini kırabilecek kadar deneyimleri vardı.

Yanılmadıkları ortaya çıktı. Haziran Halk Ayaklanmasını izleyen süreçte uyguladıkları faşist terör hemen bütün sosyal reformist çevreleri ve oportünist grupları Taksim Meydanı'ndan uzaklaştırdı. Faşist devletin bu konuda geçmişe dayanarak tecrübesi vardı. 2001 yılında, Enerji Yapı Yol Sendikasının çeşitli çevrelerle birlikte aldığı 19 Aralık Katliamının ilk yılında "protesto eylemini Taksim'de yapma kararı" polis tarafından sert önlemler nedeniyle yapılamayınca bir oportünist çevre açıkça şu itirafta bulunmuştu: "Zaten eylemi Taksim'de yapma kararımız bir hataydı." O yıldönümünde Taksim'e çıkma onurunu sadece Leninistler yaşamıştı. Sonrasında uzun yıllar, Leninistler Taksim yolunu açana kadar, hiç bir çevre Taksim Meydanına yaklaşmamıştı bile.

Haziran Halk Ayaklanmasının ardından devletin uyguladığı terör politikası bir süre sonra sonuçlarını vermeye başladı. Taksim yolu Leninistler tarafından bir kez açıldıktan sonra ortaya çıkan "zafer" havasından kendine pay çıkarmak için, Leninistlerin adını bile anmadan, birbirleriyle yarışanlar birden bire Taksim Meydanının çevresine bile uğramaz oldular. Taksim'e en yakın nokta olarak Tünel-Galatasaray Meydanı arasındaki güzergahı yol bellediler. Bir yıldan fazla bir süredir durum bu.

Bir anlamda film başa sarılmış gibi bir durum ortaya çıktı. Taksim'in yolunu açmak, onurlu ve tarihsel bir görev olarak, yine Leninistlerin omuzlarına düştü. Leninistler, örneğin 19 Aralık Katliamını protesto eylemlerini, geçmiş yıllarda olduğu gibi, bu yıl yine Taksim Meydanında gerçekleştirdiler. Ama sadece bu değil. Leninistler, her fırsatta ve koşulda, ağır bedeller pahasına, Taksim Meydanı'na çıkarak devletin bu devrim meydanı etrafındaki ablukasını kırmaya çalışıyorlar.

Leninist politika, geçmişte olduğu gibi, bu sefer de sonuç verecektir. Çünkü emekçi sınıflar, Kürt halkı ve gençlik bu politikanın yanında. Onların gözü devrimde ve devrimin meydanında. Kitlelerin bu eğiliminin, yıllar boyu o meydan senin bu meydan benim sağda solda do-laşanları sonunda Taksim 1 Mayıs Alanı'na çıkmak; bu alanı sahiplenmek zorunda bıraktığını; zafer elde edilince de bütün çevrelerin geçmiş politikalarını unutturmaya çalışarak Taksim'in fethinden pay çıkarmaya çalıştıklarını biliyoruz.

Ancak şunu da hatırlatmadan geçemeyeceğiz: Papaz her zaman pilav yemez, Halkların, gençliğin hafızası da "balık hafızası" değil. Bugün Taksim'den, yani devrimin meydanından kaçanlar bir kenara not edilecekler, ediliyorlar.

Onlar gibi, Taksim'in yolunu açanlar da not ediliyorlar.

Taksim'de 19 Aralık Katliamı Protestosu

Mücadele Birliği Platformu, çevik kuvvet polisi ablukası altındaki Taksim Meydanı'nda 19 Aralık Katliamını protesto etti. "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" pankartı açarak slogan atan 12 kişi gözaltına alındı.

19 Aralık 2000'de faşist devletin 20 zindana eş zamanlı yaptığı "Hayata Dönüş Operasyonu'nun yıldönümünde Leninistler yine Taksim Meydanı'nda katliamı protesto etti.

Her zaman ışıl ışıl olan Taksim Meydanı karartılmış, çoğu aydınlatma ve ışıklı taklar söndürülmüştü. Çevik kuvvet polisi ablukası altındaki Taksim Meydanı'nda "Zindanlar Yıkıl-

sın Tutsaklara Özgürlük- Mücadele Birliği Platformu" pankartı açan Leninistler "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları atmaya başladı. Çevik kuvvet polisleri, çevredeki halkın alkışlarıyla

İzmir'de 19 Aralık Yürüyüşü

19-22 Aralık zindan savaşlarının yıl dönümünde İHD İzmir Şubesi saat 18.30'da, Konak YKM önünden, Eski Sümerbank önüne meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Genel Merkez yöneticilerinin de katıldığı yürüyüş boyunca çeşitli sloganlar atıldı. Eski Sümerbank önüne gelindiğinde, basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasında cezaevlerinde yaşananlar ve F tiplerinin kapatılması talep edildi. Ardından İzmir Müzisyenler Derneğinden bir grup müzisyen, müzik dinletisi sundular. Eyleme çeşitli kurumların yanı sıra Mücadele Birliği Platformu da katılarak destek verdiler.

Mücadele Birliği / İzmir

Güzeltepe'de 19 Aralık Etkinliği

İzmir, Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi'nde 21 Aralık günü 19-22 Aralık Zindan Savaşları anması yapıldı. Erken saatlerde hazırlıklara başlanan sanat merkezinde resimler, posterler, sinevizyon ve ses cihazlarının hazırlanması derken etkinlik saati geldi.

Gençlerin sunumu ile başlayan etkinlik, devrim savaşçıları anısına yapılan saygı duruşunun ardından zindan savaşlarını anlatan sinevizyon gösterisi ile devam etti. Komünist şair Nazım Hikmet'in "Zafere Dair" adlı şiirini inşaat işçisi bir katılımcı okudu. Ardından, zindan savaşlarının tanıklarından birisi sahneye gelerek 19-22 Aralık 2000'de yaşananları ayrıntılarıyla aktardı.

Zaman zaman hüzün-

lenilen, zaman zaman coşkuyla anlatılan ardından Ayışığı Kadın Ritm Atölyesi "Hücrem" adlı parçayı keman eşliğinde seslendirdi. Atölyenin ilk etkinlik deneyiminde, keman ve erbanenin uyumunu izleyicilerin beğenisini kazandı. Etkinlik "Dört Ateşten Gün Dört Ateşten Gece şiiri keman eşliğinde seslendirildi.

Genç sunucular etkinliği yalnız kendi hazırladıkları programla bitirmek istemediklerini belirterek sahneye etkinliğe katılanları davet ettiler. Etkinliğe katılanlardan kimisi bir şiirle anlattı duygularını, kimisi bir ezgiyle. Etkinliğe katılanların da katkısıyla güzel coşkulu ve duygular anlar yaşandı.

Mücadele Birliği / İzmir

Çukurova'da Öğrenciler 19 Aralık'ı Unutmadı

Devletin 19 Aralık 2000 zindan katliamları hafızalardan silinmedi. Çukurova Üniversitesi'nde devrimci demokrat öğrenciler de 19-22 Aralık 2000'de faşist devletin zindan katliamını unuttu. 19-22 Aralık tarihinde Çukurova Devrimci Öğrenci Birliği'nin de katılımıyla devrimci tutsakların yaşadıkları 4 günlük zindan savaşları için etkinlik düzenlendi.

18 Aralık sabah saatlerinde etkinlik için kullanılacak alanın temizlenmesiyle hazırlıklara başlayan öğrenciler, saat 12.00'de zindan katliamlarının unutulmadığını haykırmak için bir basın açıklaması gerçekle-

Dört Ateşten Gün Dört Ölümünden Gece

"Bir gece vakti geldiler..."

Uykudaydı gece,

Uykudaydı saatler,

Uykudaydı şehir,

Soğuktuk, aralıktuk,

zemheriydik...

Uyuyordu şehir,

Uyuyordu İstanbul.

Bir biz uyumuyorduk

Bir de gecenin ortasında

İnadına parlayan ay..."

Antakya Ayışığı Sanat

Merkezi 19 Aralık 2000'de

devletin 20 zindana yaptığı

ve adına "Hayata Dönüş

Operasyonu" dediği saldırı

sonrası katledilen 28 devrimciyi andı.

Etkinlik 19 Aralık katliamında ölümsüzleşenler

nezdinde bütün devrim savaşçıları için yapılan saygı

duruşu ile başladı. Saygı duruşundan sonra konuş-

masına geçen Ayışığı Sanat Merkezi emekçisi bir arka-

daşımız 19 Aralık katliamıyla ilgili bilgiler verdi.

Bu katliamda ölümsüzleşen Murat Ördemci'nin "Türk

askeri etrafınız sarıldı teslim olun" diye haykıran

sözlerini aktararak dört gün süren zindan savaşlarında

devrimci tutsakların sergilediği onurlu duruşu vurgu-

ladı. Arkasından Murat Ördemci'nin hayatından

kısa bir kesit aktardı. Konuşma sonrasında program

karşılanan Leninistleri zaman kaybetmeden gözaltına almaya çalıştı. Büyük bir arbede ile gözaltına almaya çalışan çevik kuvvete, çevredeki halk tepki gösterdi; gözaltına alınan eylemcileri polislin elinden kurtarmaya çalışanlar oldu, onlar da gözaltına alındı.

Çevik kuvvet gözaltına alınanların elinden pankartı ancak otobüste alabildi. Otobüste de sloganları sürdüren Leninistleri zappedebilmek için polis, aracın ışıklarını da kapatarak darp etti. Gözaltına alınanlar, halkın öfkeli tepkileri altında Karaköy Polis Karakolu'na oradan da Haseki Hastanesi'ne sağlık kontrolüne götürüldüler.

Eylemin sona ermesine rağmen, basın ve halk uzun süre Taksim Meydanı'nı terketmedi. Gözaltına alınanlar geç saatlerde Karaköy Polis Karakolundan serbest bırakıldılar.

Ayışığı Şiir Atölyesinin hazırladığı "Dört Ateşten Gün Dört Ölümünden Gece" adlı tiyatral şiirle devam etti. Şiirde 19 Aralık katliamından sonra başlayan ve altı yıl devam eden ölüm orucunda ölümsüzleşen Aysun

Bozdoğan ve Sibel Sürücü de anıldı. Etkinlik şiir atölyesinden sonra sahne alan Ayışığı Müzik Topluluğunun hazırladığı şarkılar ve marşlarla sona erdi.

Mücadele Birliği Antakya

"Antakya Gençliği 19 Aralık'ı Unutmadı"

19 Aralık 2000 Zindan Savaşları'nın yıldönümünde bir çok kentte eylemler, yazılamalar yapılıyor. Antakya Devrimci Öğrenci Birliği de 19 Aralık

2000'de devletin yaptığı katliamı ve devrimci tutsakların 4 gün süren zindan savaşlarını unuttu.

19 Aralık 2000 Zindan Savaşlarının yıl dönümünde Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) Antakya'nın Armutlu mahallesinde "19 Aralık Zindan Savaşçıları Ölümsüzdür. Zindanları Yıkacak Halk İktidarını Kuracağız, Devrimci Öğrenci Birliği" yazılı pankart astı.

Mücadele Birliği / Antakya

Taksim'deki Saldırı Protesto Edildi

19 Aralık'ın yıldönümünde Taksim Meydanı'na çıkan Mücadele Birliği okurlarına yapılan saldırı Ankara'da 20 Aralık günü protesto edildi. Yüksel Caddesi'nde toplanan Mücadele Birliği Platformu üyeleri "Taksim'de İsrar Devrimde İsrardır!" yazılı pankartlarıyla zindanlarda düşenleri ve onlar için Taksim'e çıkanları selamladılar.

Yapılan açıklamada Taksim'in Kızıl Meydan olduğu, faşist devletin her türlü katliamına, gözaltısına, tutuklamasına rağmen Taksim'de olmaya devam edecekleri söylendi. "Devrim Savaşçıları Onurumuzdur" sloganlarıyla biten basın açıklamasından sonra Hasta Mahpuslara Özgürlük İnişiyatifi'nin her hafta cumartesi günleri yaptıkları eyleme geçildi.

Eylemde 19 Aralık'ın yıldönümü nedeniyle hasta tutsaklar sorunun daha çok gündemde olduğu vurgulandı. Özellikle 2000'deki katliamdan sonra tutsakların ko-

tirdi.

Basın açıklamasının ardından Ali İsmail Korkmaz Alanı'na giden öğrenciler burada bir panel gerçekleştirdi. Panelde 19 Aralık 2000 sürecini zindanda karşılayan bir kadın tutsak ve aynı süreçte dışarıda olan ve yapılan eylemler sonrasında tutuklanan bir devrimci bu süreçte yaşananları tanıklıklarını aktardılar. Panel devrimci öğrencilerin sürece ilişkin sorularının cevaplanmasıyla sona erdi.

Mücadele Birliği / Adana

nulduğu F tipi zindanlarından kaynaklı ölümlerin arttığı ve hasta tutsakların F tiplerinde kaldıkları her gün sorunun daha da büyüdüğü söylendi.

Mücadele Birliği Platformu, Hasta Tutsaklara Özgürlük İnişiyatifiyle birlikte birçok devrimci kurumun düzenlediği yürüyüşe geçti. Daha önceden devletin "güvenli" gördüğü Yüksel-Sakarya Caddesi yürüyüş rotasında sloganlarla ilerleyen devrimci-demokrat yapıların öne, daha Ziya Gökalp bulvarına geçilmeden çevik kuvvet ekipleri tarafından kesildi. Bu yasağa "Devrimci İrade Engellenemez" sloganlarıyla karşılık veren kitleye 10 dakika sonunda gazla ve plastik mermilerle saldırıya başlayan polisler, kitleyi Yüksel Caddesi'ne kadar sürdü.

Saldırı sırasında birçok insan gazdan etkilenirken, bir DÖB'lü öğrenci yüzüne doğrudan gaz sıkılması nedeniyle fenalık geçirdi. Başka bir DÖB'lü öğrencinin de ayağına birkaç metreden plastik mermi isabet etti.

Kitlenin yürümekteki ısrarı üzerine daha şiddetli saldıran polis, kitlenin daha çok ileri gitmesine izin vermeyince Yüksel Caddesi'nde saldıran protesto edildi. Yapılan açıklamada "devletin saldırganlığı 19 Aralık'ta olduğu gibi devam ediyor ama bu asla bizleri yıldırılmayacak" denildi ve ardından katliamda ölümsüzleşen devrimcilerin adları okunarak eylem sonlandırıldı.

Mücadele Birliği / Ankara

“Her 19 Aralıkta Taksim'de Olacağız!”

Mücadele Birliği Platformu, 19 Aralık 2000'deki zindan katliamını protesto etmek isteyen 12 kişinin polis tarafından yaka paça gözaltına alınmasını protesto etti.

Galatasaray Meydanı'nda “Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz” pankartı açan Mücadele Birliği Platformu 20 Aralık günü, önceki günkü saldırıyı “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Zindanları Yıkacak Halk İktidarını Kuracağız” sloganları atarak protesto etti.

Basın açıklamasını yapan Pınar Turan, “19 Aralık 2000’de faşist devlet 20 zindanda, adına ‘Hayata Dönüş’ dediği eşzamanlı bir operasyonla katliam gerçekleştirdi. Devlet, o dönem büyüyen devrimci dalgayı kırmak için düzenlediği operasyonda çatırları deldi, duvarları yıktı, ellerinde tutsak olan devrimcilere kimyasal gazlarla, ateşli silahlarla, lav silahlarıyla koşulları ateşe vererek saldırdı. Tüm teçhizatlarıyla par-

maklıklar ardındaki tutsakları katletmeye gelen düşman karşısında devrimci bilinç, yürek ve çelikten bir irade sergileyerek ‘Teslim olun!’ çağrılarını karşısında ‘Asıl siz teslim olun!’ haykırırları bugün hala kulaklarımızda çınlamakta ve gücümüze güç katmaktadır” dedi.

Başlarının üzerinden kurşunlar yağarken halaya duran, başları dimdik yıkık duvarlar arasında çıkan devrimci tutsakları unutmadıklarını, değil 14 yıl 114 yıl geçse dahi unutmayacaklarını belirten Turan sözlerini şöyle sürdürdü:

“Ne Bayrampaşa zindanında tepeden trnğa silahlı Türk ordusuna ‘Etrafınız sarıldı, asıl siz teslim olun!’ diyen Kombatımız Murat Ördemci, ne yanık bedenleri ile ambulansla tüm halka ‘Bizi diri yakatlar!’ diyen kadın tutsaklar, ne düşmanı uzaklaştırıp katliamı durdurmak için feda eylemi yapan, ne 3 gün boyunca savaşıyor ölümsüzleşenleri köpüklü sular içinde arayıp dışarıya başları dimdik çıkan Çanakkaleli tutsaklar, ne 4 gün savaşıyor TC ordusunu güç duruma sokan yarı açık cezaevi haline gelen

Ümraniye zindanındaki tutsakları unutacağız.

Mücadele Birliği olarak tarihin omzumuzu yüklediği bu ağır yükü işçilerini emekçilerin, ezilen halkların Kızıl Meydanı olan Taksim Meydanı'nda andık ve anmaya da devam edeceğiz.

Devletin 19 Aralık 2000’de gerçekleştirdiği katliamı unutturmamak için dün Taksim Meydanı'nda pankart açan 12 arkadaşımız darp edilerek, yerlerde sürüklenerek, ters kelepçe ile işkence edilerek gözaltına alındı.

Asıl amacı, gerçekleştirdiği katliamları bize unutturmak olan faşist devlet, bu gözaltılar ve baskılar ile bizi yıldırılmayacak. Bizler Denizlerden aldığımız cüret ile devrimimizin Kızıl Meydanı Taksim Meydanı'nda ne devrimci tutsakları anmaktan, ne de katliamları haykarmaktan vazgeçeceğiz.”

Mücadele Birliği Platformu, her 19 Aralık'ta Taksim Meydanı'nda olmaya devam edeceklerini belirterek sloganlarla eylemi sonlandırırken, açılan pankart da lisenin parmaklıklarına asıldı.

Faşizmin Tahkimatı

Özgür Güven

Başbakan A.Davutoğlu bütün televizyon kanallarında birden gerine gerine “devrim niteliğinde reform” diye bağıyordu. Onun pazarda malını satmaya çalışan bir pazarcı gibi bağıra çağıra duyurusunu yaptığı “devrim niteliğindeki” bu reforma gazeteler “yargı reformu” demekle yetindiler. “Devrim niteliğindeki” bu reform paketlerinden ikincisi de mecliste relantiyeye alınıp alt komisyona gönderilen “iç güvenlik paketi”. Ocak 2015’te gündeme alınacağı söylenece de bu paketin akıbeti politik gelişmelere bağlı olacaktır. Eline molotof şişesi alanın (ki buna bile gerek yok, su şişesi olsa yeter) da polisin bombalarından korunmak için yüzüne maske takanın da sokak ortasında polis tarafından kurşun yağmuruna tutulmasını yasallaştıracak bir “reform”; hem de “devrim niteliğindeki” olanlarından bu. Polis zaten öldürüyor dediğini duyar gibiyim. Evet, haklısınız. Tek değişiklik, bu infazların artık yasal olması olacaktır.

Kabul edilen “devrim niteliğindeki” yargı reformuna göre, bundan sonra avukatlar taciz-tecavüz davalarında olsun, siyasi davalarda olsun, cinayet davalarında olsun ya da buna benzer pek çok dava türünde olsun dava dosyalarına ancak hakim kararıyla erişilebilecek. Hem de yasa haline getirilmiş bir genel kural bu. Teknik takip, dinleme gibi uygulamaların yapılması daha önce görünürde de olsa hakim-mahkeme kararına bağlıyken, bu reform şimdi tamamen polisin keyfiyetine bırakıldı. Hatta “makul” şüpheli olarak görülen herkesin üstü, eşyası, evi, işyeri aranabileceği gibi, taşınmaz mallarına varana dek el konmasının da önu açıldı.

Hak, hukuk, adalet diyenlere, proletarya ve halkları asıl olandan, devrim ve iktidar hedefinden uzaklaştırıp bu türden taleplerle oyalayanlara faşist devletin verdiği cevap, bu reformlar oldu. Öyle ki, molotofun silah sayılması tartışmaları daha mecliste yeni yeni başlarken, Erzurum savcısı ve yetkili ağır ceza mahkemesi taşı silahtan saymaya başladı bile. Savcılığın bu yöndeki iddianamesi mahkeme tarafından kabul edildi. Yol açıldı. Arkasından gelenler çoğalacaktır.

“Devrim Niteliğindeki”

Bu Refomlar Neyi İfade Ediyor

Tekelci sermaye ve faşist devlet 6-7-8 Ekim’de yaşanan ve ne yazık ki, sonuna kadar gidemeyen silahlı halk ayaklanmasının bir daha yaşanmasını önleyebilmek için tedbir almaya çalışıyor. Yani faşizm sınıflar mücadelesinde yaşanan gelişmelere bağlı olarak ortaya çıkan yeni güçler dengesine göre kendisini yeniden konumlandırıyor; proletarya ve halkların saldırısına karşı kendi kendisini tahkim ediyor. Kimileri polis devleti dese de devletin faşistleştirilmesi derinleşerek devam ediyor.

Devletin faşistleştirilmesi şu noktadan başlayarak bu noktaya geldiğinde biten tamamlanan bir şey değil. Sınıflar mücadelesinin gelişimine bağlı olarak, iktidarı elinde bulunduran tekelci sermaye sınıfı, kendi egemenliğini güvence altına almak, konumunu güçlendirmek amacıyla yeni yeni tedbirler alır, adımlar atar. Şimdi olan da budur. Yeni yeni zindanların yapılmasından tutun, Güney Kore’den 2 milyon gaz bombası alımına, yeni TOMA siparişlerine, paralı askerlerden kurulmaya çalışılan yeni ordu birimlerine varana dek hepsi bunun bir parçası.

Yeri gelmişken faşizme dair bir kaç şeye kısaca değinmek gerekiyor. Faşizm her şeyden önce tekelci sermayenin krizden çıkış yoludur. Geçtiğimiz günler bütün bir yüzyılın dünya tarihi, kapitalizmin her ciddi bunalımı ve bu bunalıma bağlı olarak proletarya ve halkların devrimci atılımları karşısında tekelci sermayenin faşizme başvurduğunun kanıtlarıyla, örnekleriyle doludur.

Faşizm bir devlet biçimidir. Devletin faşistleştirilmesi, tekellerin devleti ele geçirmesinden sonra, sınıflar mücadelesinde güçler dengesinde ortaya çıkan her yeni duruma uygun olarak değişim gösterir. Bizdeki somut duruma gelince, kimi zaman askeri faşist cuntalar eliyle, kimi zaman parlamento eliyle uygulansa da fark etmiyor; baskı, katliam ve her türlü gericiilik sürüyor. Yani faşistleştirme kesintisiz sürüyor. Hepsinin içindeki ortak öz ise tekelci sermayenin açık terörist diktatörlüğü oluyor.

Buradan da açıkça anlaşılacağı gibi faşizme karşı mücadele, sermayenin egemenliğine karşı mücadeleyle bütünlüklü olmalıdır. Eğer faşizme karşı mücadele devrim ve iktidar mücadelesine bağlanmazsa, reformlar uğruna mücadeleden, reformlardan öteye geçemez.

Başbakan A. Davutoğlu’nun televizyonlara çıkıp gerine gerine “devrim niteliğindeki” diye proletarya ve halklara yutturmaya çalıştığı bu sözüm ona reformlar üzerinden faşizm derinleştirilerek güçlendiriliyor. Ama artık sermaye ne yaparsa yapsın devrime çalışıyor, bize çalışıyor.

İzmir'de 19 Aralık Taksim Gözaltılarını Protesto

İzmir’de 19 Aralık günü Taksim’de yapılan anmaya yapılan polis saldırısı ve gözaltılar protesto edildi.

19 Aralık 2014 günü 2000 yılında gerçekleştirilen zindan katliamlarının yıldönümünde Taksim Meydanı’nda eylem yapan Mücadele Birliği Platformu üyelerine yapılan polis saldırısı ve gözaltılar İzmir Mücadele Birliği Platformu üyeleri tarafından protesto edildi.

20 Aralık akşamı saat 18.00’de Sevinç Pastanesi önünde bir araya gelen Mücadele Birliği Platformu bileşenleri ajitasyon konuşmaları ve müzik eşliğinde Taksim’de yaşanan polis saldırısı ve gözaltıları protesto ederek Taksim’deki yoldaşlarının yalnız olmadığı mesajı verdi. Basın açıklaması şiir dinletisi ve sloganlarla sona erdi.

Mücadele Birliği / İzmir

Eğitim Emekçilerine Sert Polis Saldırısı

Birleşik Kamu-İş Konfederasyonu’na bağlı Eğitim-İş Sendikası’nın 17 Aralık’ta Muğla Yatağan’dan başlattığı “Laik Eğitim ve Emeğe Saygı Yürüyüşü”ne polis tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı.

Muğla Yatağan’dan yola çıkarak 20 Aralık’ta Ankara’ya ulaşan Eğitim-İş üyesi öğretmenler saat 10.00’da Tandoğan Meydanı’nda toplandı. “Saraya Değil Eğitime Bütçe”, “Cumhuriyet Değil Akp Yıkılacak”, “Her Yer Rüsvet Her Yer Yolsuzluk”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza” sloganları atan öğretmenler, Tandoğan’dan Kızılay Güven Park’a yürümek isteyince polis sert müdahalede bulundu.

TOMA’lardan basınçlı su ve biber gazıyla öğretmenlere 4 koldan müdahale edildi. Polisin plastik mermi de kullandığı müdahale sırasında aralarında Eğitim-İş Genel Başkanı Veli Demir’in de bulunduğu 100’ün üzerinde kişi gözaltına alındı. Öğretmenler, gözaltına alınanların serbest bırakılması isteğiyle Eğitim-İş Genel Merkezi önünde toplandı. Burada yapılan açıklamada, Veli Demir’in Güvenlik Şube Müdür Yardımcısı tarafından

darp edilmesi sonucu hastaneye kaldırıldığı ve müdahale sırasında çok sayıda kişinin yaralandığı bildirildi. Genel Eğitim Sekreteri Önder Yılmaz’ın da gözaltına alınması sırasında bileklerine ters kelepçe takıldığına dikkat çekildi. Açıklamadan sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü önüne giden öğretmenler, gözaltına alınanlar serbest bırakılınca kadar bekleyeceklerini söyledi.

Gözaltılar sırasında alana avukatlar da geldi. Ankara Barosu CMK Merkezi Başkanı Gülsemin Kaya avukatlardan da gözaltına alınanların olduğunu söyledi. Gözaltına alınan Avukat Pınar Akbina’nın polis tarafından yere yatırılarak üstünün zorla arandığı bildirildi.

Gözaltına alınan Eğitim-İş Genel Başkanı Veli Demir dün akşam saatlerinde serbest bırakıldı. Gözaltına alınan herkes bırakılana dek direneceklerini söyleyen Demir, suç duyurusunda bulunacaklarını da belirtti.

Göçmenler Sağlık Hizmetlerine Erişemiyor!

Göçmen Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği (ASEM), İnsan Sağlığı Eğitim Vakfı (İNSEV), Hakların Sağlık Hareketi (PHM)-Türkiye çevresi ve Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) tarafından 18 Aralık Uluslararası Göçmenler Günü nedeniyle eylem yapılarak Afrika ülkelerinden gelen göçmenlerin, acil durumlar dışında sağlık hizmetlerinden yararlanamadıkları belirtilerek devlet hastanelerinde dahi turist muamelesi görenek normal ücretlerin 3-5 katı ücretler ödemek zorunda kalmalarına tepki gösterildi.

18 Aralık Uluslararası Göçmenler Günü – Göçmenler İçin Sağlık, Herkes İçin Sağlık yazılı pankart açılan basın açıklamasında Türkiye’de sokak müziği de yapan Grup Africain Dance müzik-dans performansıyla destek sundu. Eylemde “Ne Turistim Ne Zenginim”, “Sağlık Hizmeti İnsan Hakkıdır”, “Herkesin Sağlık Hizmeti” yazılı dövizler taşındı; Türkçe, Fransızca ve İngilizce basın açıklaması okundu.

Türkçe basın açıklamasını İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilimdalı’ndan Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan yaptı.

Günümüzde binlerce insanın iç ve dış savaşlar, siyasi kargaşa, yoksulluk, açlık gibi nedenlerle kendi ülkelerinden kaçıp daha insani koşullarda yaşayabilmek için Avrupa ülkelerine sığındığını ancak pek çok insan için “Avrupa”nın çoğu zaman bir hayalin ötesine geçemediğini belirten Zeki Kılıçaslan, Frontex (Avrupa Birliği Üye Ülkelerinin Dış Sınırlarının Yönetimi İçin Operasyonel İşbirliği Ajansı) gibi koruma duvarları nedeniyle bugün Akdeniz ve Ege denizinin adete göçmenlerin toplu mezarlarına dönüştüğünü söyledi.

Kasım 2011 yılında yayınlanan “Sağlık Turizmi ve Turistin Sağlığı Genelgesi” ile bir kısım sağlık hizmetine ulaşabilenlerin de ‘tu-

rist” kabul edildiğini belirten Kılıçaslan “ Bu göçmenler, savaştan, açlıktan, yoksulluktan kurtulmak için ölüm riskini göze alarak yurtlarından kaçmış yoksullar değil de, cebine parasını koyup zevk için dünya turuna çıkmış zengin turistler gibi işlem görmekte ve kendilerinden normal ücretlerin 3-5 katı fazla fahiş ödemeler talep edilmektedir” dedi. Ve göçmenlerin sağlık hizmetleri konusundaki taleplerini şöyle sıraladı:

-Sağlık turizmi genelgesinin göçmenlere uygulanması acilen durdurulmalıdır.

-Hiç kimse sağlık hizmeti alırken derisinin rengi, cinsiyeti, yasal statüsü ya da ekonomik durumu nedeniyle ayrımcılığa uğramamalıdır.

-Hastanelerde yatış kararını muhasebeciler değil, doktorlar vermelidir.

-Hiçbir nedenle bir doktor veya bir sağlık çalışanı bir hastayı ihbar etmemeli, ihbar etmekle tehdit etmemelidir.

-Hastanede yatan hastalar sebpsiz yere polise bildirilmemelidir.

-Türkiye’de dünyaya gelmiş bebelere temel vatandaşlık ve tüm birinci basamak sağlık hizmetleri ve ücretsiz ulaşım hakkı tanınmalıdır.

-Acil servisler, acil bir durumla başvuran hiçbir hastayı geri çevirmemelidir.

-Aile hekimlerinden hizmet alabilmek için bürokratik engeller kaldırılmalıdır.

-Tüm birinci basamak hizmetler herkes için ücretsiz, erişilebilir olmalıdır.

-Başta verem olmak üzere, buluşucu hastalıklarda gerekirse ikinci ya da üçüncü basamak hastanelerdeki tedavi hizmetleri ücretsiz sunulmalıdır.

Basın açıklamasını düzenleyen kurumlar olarak göçmenlerin sağlık hizmetlerinden yararlanabilmeleri ve gerekli düzenlemelerin bir an önce yapılmasının takipçisi olacaklarını ve bu konuda mücadeleyi sürdüreceklerini belirttiler.

Bugün Konya - İstanbul YHT hattının açılışını yapan Cumhurbaşkanı Erdoğan, yarın da İstanbul - Konya YHT hattını açacak... Zaytung

Erdoğan'ı görünce off çekip kanal değiştiren Elif K. (12) tutuklanma talebi ile adliyeye sevk edildi... Zaytung

Felsefenin Yolları Taştan Sen Çıkardın Beni Beni Baştan

11) Mekanik Materyalizm

A: Bunun anlaşılır açıklaması için mekanik konuları açıklamak gerekir. Elbette "herşeyi mekanik ilkelereyle açıklamak" mekaniktir. Ama varsayalım ki mekaniği de bilmeyen birine açıklayacağız.

Mekanik bilimi, bu bilimin geliştiği 17-18. yüzyıllarda felsefeye de ilham kaynağı oldu. Bu dönemde, örneğin rüzgar-su ile çarklar ve güç aktarma mekanizmaları ile yapılan aletler insan yaşamına yoğun olarak giriyor ve geliştiriliyordu. El tezgahları vb. mekanik düzeneklerde geliyordu. Makinanın ilk biçimleri mekanik düzenekleri oluşturuyordu. Örneğin, bir saat, bir yel değirmeni, bir su değirmeni, pedallı bisiklet vb. Mekanik olayı böyle somut örneğe döktüğümüzde mekaniğin ne olduğu ve onun niteliği de biraz daha anlaşılır oluyor sanırım.

Mekanik düzenekte bütün olay enerjinin aktarımı, artırılması, azaltılması, hızlanması, yavaşlatılması ve işe uygun, amaca uygun bir düzlemde hareketin sağlanmasından ibarettir. Yani hareketin tek düze halini kullanan bir düzenektir.

Mekanik teknoloji ilk geliştiği ve en gelişmiş bilim dalı olduğu dönemde üretimde olduğu kadar zihinlerde de ilerici yansımalar neden oldu. Felsefe her zaman maddi bilimden dolaysız etkilenir (özellikle materyalist felsefe) ve maddi bilim materyalist felsefeye ufuk açar, yol açar. Materyalizmin maddi bilimin sonuçlarını ve bulgularını felsefi düzeye çıkarması da felsefenin materyalist gelişimidir. Düşünce, maddi gerçekliğin bir yeteneği olduğu gibi maddi dünyanın yansımından doğar.

Mekanik bilimi de kendi felsefi yansımalarını

yaratı. Ve materyalizm, mekaniğin hakim olduğu dönemde mekanikçe yorumlandı. Daha doğrusu mekanikçe geliştirildi.

Ancak mekanik bilimi, tek başına maddiliğin tamamı değildir. Mekanik, maddenin hareket ve değişim kanunlarını açıklamakta eksiktir, tek yanlı tek düze kalır. Bu nedenle mekanik materyalizm, mekanikçi dünya görüşü "özellikle biyolojik, psikolojik ve toplumsal süreçleri açıklamada iyice yetersiz kalmıştır" (Malinin sf 37-38) Çünkü herşeyi mekanik hareketin yasasıyla açıklamaya çalışıyor, tek yanlılaştırıyor.

Bu nedenle mekanik materyalizm aynı zamanda metafizik yöntemden kopmamıştır.

"Marx öncesi maddeciliğin belirgin özellikleri;

- Nicelik ve nitelik olarak gelişmenin genel bütünlüğünü kavrayamaması,

- Gelişmeyi yalnızca zaman ve mekan içinde bir yer değiştirmeden ibaret görmesi,

- Başı ve sonu olmayan bir tekrarlama, dönüp durma olarak kavranmasıydı." (Malinin sf 38)

Mekanik maddeciliğin (eski maddecilik) önemli bir eksikliği de; kendisini doğanın maddeci bir anlayışla kavranmasına hapsederek, toplumsal yaşamın maddeci bir anlayışla kavranmasını sağlayamaması, maddeciliğin dışında tutmasıydı. Mekanik hareket yasaları ile toplumsal yaşamın gerçekliği açıklanmakta zorluk çekildiği için bundan uzak durmuşlardır.

12) Diyalektik İdealizm

A: İdealizm, düşüncenin-ruhunun vb. maddeden önce geldiğini, maddi varlığını yarattığını iddia edi-

yor. Hegel de böyle bir idealisttir. Fakat Hegel ancak bu değişim ve gelişme yasalarını, düşüncenin-ruhunun gelişmesinin, maddi dünyadaki yansıması olarak kurgulamış, incelemiştir. Maddi dünyanın değişiminin, zihindeki, mutlak ideadaki değişimden kaynaklandığını varsayar.

Örneğin bilim. İnsan gözlem yapar, düşünür, araştırır, sonuç çıkarır ve bir bilimsel buluş yapar. Ve maddi hayattaki değişim işte bilinçteki değişim, gelişmenin sonucudur. İdealist diyalektik bakışı böyledir. Oysa doğrusu şudur: Bilim adamı tüm bilgilerini (yine cevabı cümlede saklı olduğu gibi) maddi dünyayı gözlemleyerek, onların hareketlerini yapılarını inceleyerek, fizik-kimya biyoloji mekanik yasaları keşfederek edinir. Yani bilgi vahiy ile edinilmez. Oturduk yerden edinilmez. Bilinç, bilgi maddi dünyanın beyindeki yansımalarıdır. Diyalektik idealizm bu nedenle neden-sonuç ilişkisini

ters kurmuş olur.

13) Diyalektik Materyalizm

B: Diyalektik materyalizm, gerek toplumsal yaşamın gerekse insan bilincinin doğa gibi sürekli bir gelişme ve değişim halinde bulunduğunu gösteren bilimsel başarıların ve insanlığın tarihsel deneyimlerinin geliştirilmesinden doğmuştur.

14) Maddeci Toplum Anlayışının Özünü

A: İnsanların toplum oluşturmasının, çok çeşitli yaşam tarzlarının temelinde, üretimin gelişmesi, üretici güçlerin gelişme yasaları vardır. İnsanlık tarihinde emeğin rolünün açıklanmasıyla başlayan bu olgu, tarihsel maddeciliğin toplumsallığı ve gelişmesini anlamadaki temel noktadır. Üretim ile yaşam tarzı arasındaki bağlantının bulunması ve araştırılmasıdır.

İnatçı Bir Mücadeleden Sonra Zafer

Yunanistan'da Nikos Romanos'un sürdürdüğü açlık grevi 31. gününde zaferle sonuçlandı.

Zaferden bir gün önce Adalet Bakanı "çözüm zaman sorunu" diyor, yasal düzenlemeleri hazırladıklarını ancak meclisten geçmesinin ve uygulamaya konmasının zaman alacağını belirterek Romanos'tan grevi bırakmasını istiyordu. Romanos'un bakana cevabı gecikmedi: açlık grevinin 30. gününden itibaren su almayı da kestğini açıkladı.

Açlık ve artık susuzluk grevinin 31. gününde ise Romanos'un ve sokakların baskısıyla geri adım atan hükümet muhalefetteki SIRIZA'lı milletvekillerinin de etkisiyle öğrenci tutuklu ve hükümlülere elektronik kelepçe takmaları şartıyla eğitim izni veren yasal düzenlemeyi Mecliste kabul etti.

Söz konusu düzenlemeyi "kabul edilebilir biricik çözüm" olarak gören Romanos 31. gününde açlık grevini sonlandırdığını duyurdu.

Bu zafer, ekonomik krizin yıkıcı sonuçlarını günlük yaşamlarında derinden hissedilen ancak mücadeleyi, dayanışmayı yılmadan ve büyüterek sürdüren başta;

-Sermaye sınıfına karşı savaş bayrağını en önde taşıyan, Ekonomi Bakanlığında temizlik işçisi olarak çalışırken işten atılan kadınlar (ki bu kadınlar her türlü baskı, tehdit ve polis şiddetine rağmen yılmadan mücadelelerini sürdürdükleri gibi sermayeye karşı her türlü eylemde en önde yer al-

maktan geri durmuyorlar),

-Kapatılan devlet televizyonunun işten atılan emekçileri, yayıncılar (kapatma kararından sonra Televizyon binasını aylarca işgal edip polis zoruyla binadan atılana kadar kendi inisiyatifleriyle yayın yaptılar. Simdi kendi imkanlarıyla yayınlarına devam edip mücadelesinin sesi olmaya sürdürüyorlar),

-Okulların kapatılmasına, işten atılmaları karşı mücadeleyi yükselten ortaöğretim çalışanları, öğretmenler. Onlar ki açlık grevi sürecinde öğrencilerini "Katillerin devletine karşı Romanos'la dayanışmaya" çağırıyor ve şöyle devam ediyorlardı: "Alex'i öldüren, Nikos'a işkence edip ölümüne yollayan, okulları kapatan, öğretmenleri işten atan aynı devlettir. Bankaların ve "konu bankalarının" (çok tartışılan yeni eğitim sistemi) devleti. Sizleri işsizliğe mahkum ederek hayallerinize ve ihtiyaçlarınıza mezar taşı dikiyorlar. Her türlü haktan yoksun, başımızı eğerek yaşadığımız sefil bir yaşamı size layık görüyorlar. Aynı devlet "biraz kurtuluş şansın olsun istiyorsanız bizim gibi barbarlardan ol" diyerek üniformalı memur ya da Nazi işbirlikçisi olmanız için size göz kırıyor.

... Öğrenci Arkadaş, Niko'nun hayatını kurtarmak için dayanışma, kendi hayatın ve eğitimin için bir mücadeledir. Tiranlık Yasa, İsyen Görevdir",

"Kesin olan şu ki, bu zafer uyguladığımız politik baskının bir sonucudur. Tartışmasız ahlaki, politik ve pratik olan zaferimizin büyük yaratıcıları mücadele eden kitleler ve savaşanlardır.

Çok yönlü sürdürülen devrimci mücadele ve biz politik tutsaklar bu savaştan daha da güçlenerek çıkıyoruz.

HER TÜRLÜ MÜCADELE ARACIYLA yanımızda duran tüm yoldaşlara en sıcak selamlarımı ve sınırsız sevgimi göndererek yumruğumu yükseltiyorum."

-Kemer sıkma politikalarından sonra politikacıları her gördükleri otel, lokanta, yat vb., yerlerde yuhalayıp oraları bir miting alanına çeviren ve onları insan içine çıkamaz hale getiren emekçiler,

-Milli bayramları hükümet için kabusa, resmi geçit törenlerini protesto gösterisine dönüştüren liseliler, bunun yanı sıra "300 euro kuşağı" olarak adlandırılan hiçbir gelecek beklentisi ve hayali olmayan gençler, resmi rakamlara göre

%27'ye varan, gençler arasında ise %51' bulan ıssızlar ve emekten yana olan kesimler üzerinde geniş bir yankı yarattı.

Mücadele ederek kazanmanın yarattığı ruh hali ve coşkunun kendine ve mücadeleye güveni nasıl da pekiştirdiğine tanık oluyoruz şu aralar Yunanistan'da.

Nikos Romanos ise açlık greviden sonra yaptığı şu açıklamayla bu duruma değiniyor ve şöyle diyor:

"31 gün süren sert ve inatçı bir mücadeleden sonra önemli bir zafer kazandığımızı belirtmek için grevini bitiriyorum.

Benim için kabul edilebilir tek çözüm olan yasal düzenleme ile adalet bakanının ilk açıklamaları arasında büyük farklar var. Elektronik kelepçe takmam anlamına gelse de sonuçta adalet bakanı talebimi kabul ediyor.

Kesin olan şu ki, bu zafer uyguladığımız politik baskının bir sonucudur. Tartışmasız ahlaki, politik ve pratik olan zaferimizin büyük yaratıcıları mücadele eden kitleler ve savaşanlardır.

Çok yönlü sürdürülen devrimci mücadele ve biz politik tutsaklar bu savaştan daha da güçlenerek çıkıyoruz.

HER TÜRLÜ MÜCADELE ARACIYLA yanımızda duran tüm yoldaşlara en sıcak selamlarımı ve sınırsız sevgimi göndererek yumruğumu yükseltiyorum."

Gazetemizin Dağıtımında İlk Deneyimim

Merhaba, devrimci bir öğrenci olarak ilk deneyimi anlatmak istiyorum. Gazete dağıtımını gördüğüm gibi değil, sadece selam verip gazete dağıtmıyoruz. İnsanların nasıl olduğunu, bir şeylere ihtiyaçları olup olmadığı gibi sorular soruyoruz.

Bu arada bazı insanlara yaptıklarımız hakkında bilgiler veriyoruz, neden böyle bir iş yaptığımızı anlatıyoruz, yani insanları bilinçlendiriyoruz. Bazı insanlar devrimcilerin yaptığı bazı şeylerin doğru olmadığını düşünüyor. Bizim gibi bir çok insan yüzünden böyle ölümlerin olduğunu düşünüyorlar. Ama bizim böyle bir hedefimiz yok, biz sadece gerçekleri savunuyoruz, bizi yanlış şekilde anlatanlara kendimizi doğru şekilde anlatıyoruz.

Bazı insanlar gazetemize bakıp, bizim duruşumuza bakıp gazeteyi alıp almamayı düşünüyorlar, bu duyguyu ne kadar saklasalar da bunu belli ediyorlar. Bazı esnaflar Mücadele Birliği'nin yeni sayısını almak istemeseler de, onların nasıl olup olmadıklarını soruyoruz. Çünkü bizim için insanların şu anda ne söyledikleri, ileri ki zamanda ne düşünecekleri önemli. Gittiğimiz bazı esnaflar bizi çok sıcak karşılayıp, bize bir şeyler istediklerini, toplumda böyle kişilerin olmasını bilmek beni çok mutlu etti, bizi kendi olduğumuz gibi sevmeleri bizim çok hoşumuza gitti.

Bazı kişiler bize başka bir pencereden bakıyordu. Bizi olduğumuz gibi anlatmayıp, kavgacı, olay çıkartan eylemciler gibi anlatmaları pek hoşumuza gitmedi. Biz bu durumda yapmamız gereken şeyi yapıp, kendimizi çok doğru bir şekilde anlattık. İnsanlarla bu şekilde sohbetimiz de arttı, hatta bizim böyle olduğumuzu gören kişiler, kütüphanemize gelmek istedi. Biz de onlara hiç çekinmeden her türlü konuda yardım edebileceğimizi söyledik; bizim emekçilere kapımızın açık olduğunu söyledik.

Gazi Mahallesi'nden bir DÖB'li

Çarşı Davası'nda Hükümete Darbe Yapma Teşebbüsünden Yargılanan 35 Taraftar, Avukat Olarak Slaven Bilic'i Talep Etti. Mahkeme Kararsız...

Zaytung

Çukurova Üniversitesi'nde Faşist Saldırıları

23 Aralık'ta Maraş Katliamını protesto eden Çukurova öğrencileri basın açıklamasından sonra faşist saldırıya uğradılar. Ardından bir sonra ki gün okul dışından gelen faşistlerin bir kez daha saldırısına uğradılar ve 7 kişi yaralandı. Yaralanan öğrencilerin ciddi bir durumu bulunmamasında. Ç.Ü öğrencileri 25 Aralık günü hem Roboski katliamını hem de faşist saldırılarını protesto etti. Yürüyüş sırasında çevik kuvvet ve TOMA'lar öğrencilerin yürüyüşünü bir noktadan sonra barikat kurarak izin vermedi. Polislerin kurmuş olduğu barikat hemen arkasındaki binanın çatısında bulunan sivil faşistler devrimci, yurtsever öğrencilere

rin üstüne taşlar atmaya başladılar. Ardından polisler taş atan faşistlere değil devrimci, yurtsever öğrencilere gaz ve toma ile saldırıya başladı. Polisler ve sivil faşistler ile çatışan öğrenciler, polislerin yoğun gaz ve TOMA ile saldırısından sonra kütüphane ve R2-R1 fakültelerine sığındı. Öğrenciler sığındıkları yerlerde gözaltına alındı. 3 öğrenci hafif yaralanırken 107 öğrenci gözaltına alındı. Gözaltı sırasında çevrede bulunan öğrencilerden yoğun tepki geldi. Sloganlar ile destek verildi. Polisler devrimci, yurtsever öğrencileri gözaltına alırken R2 amfisi ve kütüphaneyi dağıtıp, camları kırdı. 24 Aralık'ta başlayan fa-

şistlerin saldırıları yine devam etti ve Maraş'ta 67 devrimci, yurtsever öğrenci gözaltına alındı. Bingöl Üniversitesi'nde eylem yapan öğrencilere polis saldırı. Ve yine gözaltı. Gazi Üniversitesi'nde yapılan faşist saldırıları protesto etmek isteyen kadınlar,

polis ve sivil faşistlerin saldırısına uğradı. Dokuz Eylül Üniversitesi'nde öğrencilere pusu kurup saldıran faşistlerle, sözlü tacizlerde bulunup Eğitim fakültesine kadar saldırdılar. Faşistlerin saldırıları karşılıksız kalmadı ve defedildiler. Tesadüfmiş gibi 19

Adana/DÖB

DTCF'de Anma

Amed'in Sur ilçesinde 16 Aralık Salı günü polis tarafından katledilen Abdülkadir Çakmak için, DTCF ADYÖD öğrencileri tarafından okulun giriş kapısında basın açıklaması düzenlendi.

DÖB'ün de destek verdiği basın açıklamasında, devletin pervasızca katliamlara devam etmesi durumunda çözüm sürecinin durdurulacağı ve Kürt halkının bu katliamlara karşı kayıtsız kalmayacağı söylendi. Devletin Kürt halkının katliamlar karşısındaki tavrını anlayamadığını ve Kürt halkının bu zulüm karşısında asla baş eğmeyeceğinin söylendiği ve Kürdistanın bağımsızlığı konusunda tavrının değişmeyeceğinin ifade edildiği basın açıklaması, "Kürdistan'da Taş Atan Çocuklara Bin Selam", "Kürdistan Goristan Jibo Faşistan" sloganlarıyla sona erdi

DTCF/DÖB

Sarıgazi'de Liseliler Maraş İçin Yürüdü!

Sarıgazi Toki Lisesi Öğrencileri olarak Maraş katliamını protesto etmek için eylem düzenledik. Ve yeni faşist saldırılara karşı mücadele çağrısında bulduk. Eyleme öğrencilerin ilgisi büyüktü.

Bundan tam 36 yıl önce 1978 aralığının son günlerinde Maraşta MHP'li faşistlerin gerçekleştirdiği katliamda 111 kişi ölmüş, yüzlerce kişi yaralanmış ve yüzlerce ev, işyeri yakılmış, yıkılmıştır.

Katliam ne bir rastlantı ne de halkın galeyana gelmesi sonucu olmuştur. Katliam aylar öncesinden planlanmış ve alanlar belirlenmiştir. Yer Malatyadır, Erzincandır, Çorumdur, Maraştır. Amaç kitlelerin hızla politize olduğu bir ortamda gelişen devrimci mücadeleyi durdurmaktır.

MHP'nin başını çektiği muhafazakar muhtaş küçük burjuva ve lümpen kitleler "Bugün cihat gündür, Alevileri öldüren cennete gider, Komünistleri bırakmayın" sloganları eşliğinde saldırılarını günlerce sürdürmüşlerdir. Ama dinci-faşistlere karşılık verilmişti. Dinci faşistler Maraş'ı kuşatmış ancak devrimci yürekli halkı yenememiştir. Saldırıların sonucunda Alevi nüfusun yüzde 80 i Maraş'ı terk etmiştir.

Maraş sokaklarında 3 gün boyunca oluk oluk kan aktıldı, feryatları yükseldi. Alevi halkı bugün de aynı katliamlara, tehditlere uğramaya devam ediyor. Reyhanlı'da Alevi mahallesine atılan bombalar ile Aleviler "devletin alevisi olun!" politikasına teslim edilmeye çalışılıyor. Alevilerin kaplarına "Yaşasın İŞİD!" yazıları yazılıyor. Bizde biliyoruz ki Alevi halkına özgürlük sosyalizme gelecektir!

Sarıgazi DÖB / DEV-GENC

Çarşı Davası'nda Adliye Tribüne Dönüştü

Gezi Ayaklanması sürecinde eylemlerde aktif olarak yer alan Beşiktaş taraftar grubu Çarşı üyelerine "darbe girişimi" gerekçesiyle açılan dava 16 Aralık'ta görüldü. Duruşma nedeniyle sabahın erken saatlerinde Çağlayan'da toplanmaya başlayan taraftarlar Adliye önünü tribüne dönüştürdü.

Sabahın erken saatlerinden itibaren adliye önüne gelen binlerce kişiye araçların da kornalarıyla destek verdiği duruşmada adliye önü stadyum havasına bürünürken, adliye içinde ise ayrı bir izdiham yaşandı. Tüm toplu davalarda olduğu gibi yine salon konusunda tartışma yaşandı. İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya sanıklar ve avukatların alınmasında dahi sorun yaşandı. Bir çok müdahilin ve avukatın geleceği bariz olan duruşma 20-25 kişilik salonda görülmeye çalışıldı. Mahkeme heyeti ve heyeti salonu boşaltamayınca salonu terk etti.

Binlerce taraftarın geldiği duruşmaya milletvekil-

lerinin yanısıra Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan ve babası Sami Elvan da katıldı.

Adliye çevresinden geçen araçlar adliye önündeki alt geçidi trafiğe kapatarak kornalarla destek verdi. Adliye önün meşaleler, bayraklar flamalarla, atkılarla tribüne dönüştü. "Siyah-Beyaz" ve "Çarşı Yargılanamaz" sloganlarının yanında sık sık Gezi Ayaklanmasının sloganları olan "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Biber Gazı Sık Bakalım" sloganları da atıldı.

Adliyede duruşma salonunda yaşanan tartışmaların ardından duruşma büyük salona alındıysa da yine pek çok avukat salona giremedi. İddianamenin okunmasıyla birlikte salonda sık sık iddianamedeki ifadelerle tepkiler yükselmeye, kimi zaman da espiriler yapılmaya başlandı: "Gücümüz Olsaydı Beşiktaş'ı Şampiyon Yapardık"

Duruşmada ifadesi alınan Cem Yakışkan, Çarşı grubunun her türlü hukuka

aykırılığa ve darbeye karşı olduğunu ve toplumsal olaylarda tepkisini ortaya koyduğunu belirterek "Eğer bir suç ithamı varsa somut delillerle gösterilmesi en doğal hakkıdır. Beşiktaş semtinde oturan bir kişi olarak o günlerde üzerine düşen neyse onu yaptım ve suç işlemedim ve beraatimi istiyorum" dedi.

Ersan Şen ise telefon konuşmalarına ilişkin sorular üzerine somut delillerin bir anlam ifade edeceğini ve telefon konuşmaları üzerinden bir yere varılamayacağını belirterek haberleşme hürriyetinin sorgulandığını söyleyerek tepki göstererek "Çarşı taraftar grubu Beşiktaş'ın kalbinden doğmuş, dünyaya mal olmuş bir sosyal sorumluluk topluluğudur" dedi.

Mahkeme Başkanı'nın "Darbe yapmaya çalıştınız mı?" şeklindeki sorusuna Cem Yakışkan, "Darbe yapabilecek gücümüz olsaydı Çarşı grubu olarak Beşiktaş'ı şampiyon yapardık. 1980'de darbe gördüm ben. Ne

demek olduğunu biliyorum. Bizim darbe ile siyasetle işimiz yok. Çarşı'yı terör ve suç örgütü olarak göstermek en hafif ifadeyle haksızlıktır. Çarşı bir simgedir, korunması gereken bir değerdir. Çarşı her türlü hukuka aykırılığa dolayısıyla darbeye de karşıdır" cevabını verdi.

İstanbul Cumhuriyet Savcısı Adem Meral tarafından hazırlanan 38 sayfalık iddianamede, 35 şüpheli dışında, 9 polis de "şikayetçi" sıfatıyla yer alıyor. 35 şüpheli hakkında, "Cebir ve şiddet kullanarak, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ni ortadan kaldırmaya veya gö-

Her Alanda Atılım Dönemi

Umut Güneş

Devrim ve karşı devrim arasında süren savaş, her alanda yoğun biçimde devam ediyor. Burada bir benzetme yapmak amacıyla savaş kavramını kullanmadık, çünkü son iki yılda yaşadıklarımızı tarif edebilecek tek şey, iç savaştır ve iç savaş da diğer savaşlar gibi bir savaştır. Türkiye ve Kürdistan topraklarında zaman zaman ayaklanmalara varan iç savaş, bir dönemin sonunu yeni bir dönemin de başlangıcını doğurmuş oldu. Sancılı ve zorlu bir doğum bu. Yeni bir toplumu, yeni insanı ve yeni bir yaşamı savunmak; karanlığın adamlarına karşı verilen savaşı kazanmayı gerektiriyor. Önümüzdeki mücadele döneminin temel karakterini kent savaşları ve ayaklanmalar oluşturacak. Bu bilince çıkartılmalı ve unutulmamalıdır. Artık yapılacak tüm çalışmalar ve hazırlıklar bu temel karakter göz önünde bulundurularak yapılmalıdır. Devrime ulaşmak ve onu iktidar kılmak istiyorsak gençliğe fasitleri yenilgiye uğratmak ve faşizmi karanlığına gömmek istediğimizi göstermek zorundayız.

Sabırlı, yoğun ve ısrarlı bir çalışma olmadan bu mümkün değil. Kobanê direnişinin başlangıcında, Kobanê savaşının Stalingrad'a benzetilmesi boşuna değil. Zafere odaklı bir mücadele sabır, kararlılık ve kazanılacağına dair umut olmadan başarılı biçimde yürütülemez.

Şimdi tüm belirtiler yaşamın bizden yana aktığını gösterirken, bizlerin de daha fazla yaşama yönelmesi gerekiyor. İleriye doğru atılacak her büyük adımda unutmamız gereken üç şey var: Gerçeklik, Umut ve Devrimci Pratik!

Nereye bakarsak bakalım, gerçeklik bize sermaye sınıfının iktidarını yıkamamız gerektiğini söylüyor. Açlık, işsizlik, savaşlar, doğa katliamı vs. her yerde gördüğümüz bu sorunlar bir tek şeyin ifadesidir: insanlığın önünde sadece iki seçenek var, ya ortaçağ karanlığına ya da daha gerilere gitmek (hayal gücünüz nasıl ifade ederse) ya da yeni bir toplumu, sosyalizmi kurmak.

Biz sosyalizmi tercih ediyoruz çünkü kapitalizm son sınırlarına dayandı ve insanlığa acı, baskı ve sıradanlaşmanın ötesinde bir şey vermiyor. Bu nedenle sokaklar durulmuyor, gençler, kadınlar emekçiler ve tüm ezilenler kendilerine ait olanı geri almak için mücadele ediyor. Bu mücadele istediklerimizi almadan da bitmeyecek. Yalnızca sosyalizm toplumun ezilen çoğunluğunun isteklerine cevap verdi, verebilecek tek sistem. Umutluyuz çünkü ezilenlere, emekçilere, işçi sınıfına güveniyoruz!

Güvenmekle ne kadar haklı olduğumuzu umutsuzluğa düşülen her anda, bir yerlerden gelen isyan haberleri kanıtıyor. Devrimci eylem hemen her yerde, sorunların çözümüne doğru giden yolun başlangıcı oluyor. Devrimci eylem giderek bilinçlerde yer ediyor ve toplumsal mücadelede temel biçim haline alıyor. Bu şartlar altında sermaye sınıfının her karşı saldırısını devrimci eylemi büyütüyor, devrimci eylem daha fazla kitleyi kapsıyor, kitlesel devrimci mücadele haline alıyor.

Bu nedenle her genç Leninist, çalışma yaptığı alanlarda izlenecek örnekler yaratmalı ve örgütlenmeye hız vermelidir.

Leninist gençlik bugün hiç olmadığı kadar geniş bir alanda örgütlenme faaliyeti içerisinde. Bu faaliyetler somut hedefler doğrultusunda ilerlemeli ve başarı kazanmak noktasında ısrarcı olmalıdır.

Denizler Bize Yol Gösteriyor!

Bir çok alanda olduğu gibi gençlik hareketi de kendi öncü gücünü arıyor. Leninist gençlik öğrenci gençlik hareketinde daha fazla deneyime ve yaygınlığa sahip olmakla birlikte işçi gençlik çalışmasında da yol almaya başladık. Ve gençliğin bu iki temel alanında atağa kalkmalı, ilişki ağımızı ve örgütlenmemizi on, yüz kat arttırmalıyız. Bunun nasıl yapılacağını soran varsa Denizlerin örneğini tekrar tekrar incelemeli ve dersler çıkarılmalıdır. Deniz nasıl ki her ayağa kalkışın önünde, kitleyi yürüten ise; Denizlerin yoldaşları da iç savaşın bu tayin edici anında mücadele eden kitlelerin öncüsü ve sürükleyicisi olmalıdır. Bu gerçekten ısrarlı ve sabırlı bir çalışma olmadan mümkün değil.

Gençlik devrimin motor gücüdür, Leninist gençlik de gençlik hareketinin motor gücü olmalı. Önümüzdeki somut hedef budur!

PTT Sirkeci'de İşçilerin Tüm Alacakları Ödendi

PTT Sirkeci'de Ek Hizmet Binası tadilatında çalışan inşaat işçileri bu sabah müfettiş raporuyla belirlenen tüm alacaklarını PTT Sirkeci Başmüdürlüğü'nden tahsil ettiler.

PTT Sirkeci Başmüdürlüğü Ek Hizmet Binası'nda tadilat ve restorasyon işlerini yapan fakat yüklenici firma Zamir İnşaat'ın ihalesinin feshedilmesinin ardından ücretlerini alamayan inşaat işçileri İnşaat İş Sendikası'yla yürüttükleri mücadele sonucunda tüm alacaklarını tahsil etti.

PTT Sirkeci Başmüdürlüğü'nde iki ayı aşkın süredir zorlu bir mücadele yürüten işçiler PTT'nin söz verip tüm işlemleri baştan başlatma, oyalama, tekrar tekrar evrak isteme, yazı bekleme taktilerine karşılık İnşaat İş Sendikası'yla birlikte kararlı mücadele verdiler.

Son olarak 15 Aralık akşamı ödemenin yapılacağı söylenmiş, işçiler ve sendika da bu sevinci paylaşmak için emek dostlarına duyuruda bulunmuştu. PTT Sirkeci yönetimi işçilerin aylardır süren mücadelesinin sonunda bu kazanımlarının sevincini paylaşmaya tahammül gösteremeyip "Basın açıklaması yaparsanız ödeme yapmayız" deme yüz-süzlüğünü bile göstermişti.

Saatler boyu evrak gidiş geliş, hesap açtırmalar, hesap numaraları almalar, dilekçe yazmalarla dolu bürokratik bin bir türlü işlem hengamesiyle işçilere tam bir eziyete dönen bir gün yaşatıldı.

Akşam saatlerinde son olarak PTT Müdürü Selahattin Ekinci arabasına binip giderken "son bir darbe vurmak" istemisi olacak ki, "Sigorta primleri ne-

deniyle alacaklarından %14-15 kesinti yapılacak" demişti. İşçiler aylardır evlerinden, ailelerine bir an önce kavuşup geri kalan hakları için mahkeme yoluna gitmeye karar vererek "Tamam" demişlerdi. Fakat vezneye gidilip ödeme yapılmaya yapıldığında "gelir vergisi" %30 kesinti yapılması işçileri isyan ettirdi. PTT yönetimi birden bire maliyeci kesilmiş ve hiç olmayan bir yöntemle işçi ücretinden gelir vergisi kesmeye çalışmıştı. İşçiler ve sendika bu parayı kabul etmeyeceklerini söyleyerek akşam PTT'den ayrılmışlardı.

Sabah saatlerinde tekrar PTT Sirkeci'ye gitmek üzere yola çıktıklarında sendika yönetimini arayan PTT yönetimi "Aman sakın basın açıklaması ve eylem yapmayın, arkadaşlar direk yönetim binasına gelsinler" diyerek tüm alacaklarını ödemedi kabul ettiğini bildirdi.

PTT Sirkeci'ye işçilerle birlikte giden sendika yönetimi, işçilik ücretinden hiçbir şekilde kesinti yapılamayacağını hele ki, gelir vergisi kesintisinin tamamen hukuk dışı olduğunu ve PTT yönetiminin hukuksuzluk üstüne hukuksuzluk yapma ısrarını teşhir edeceklerini işçilerin %30 kesintiyi kabul etmediklerini belirttiler.

PTT Sirkeci yönetimi kesilen %30'luk kesintiyi de işçilerin hesaplarına tekrar yatırarak müfettiş raporuyla tespit edilmiş tüm alacaklarını ödedi.

İşçiler, İnşaat İş Sendikası ile yürüttükleri mücadele sonunda, bir kez daha örgütlü hareket etmenin ve kararlı bir mücadele vermenin zaferle sonuçlanacağını kanıtlamış oldular.

Hema'da Maden İşgali

Zonguldak HEMA maden ocağında çalışan yüzlerce maden işçisinin işten çıkartmalara karşı maden ocağını terk etme eylemi sürüyor. İşçiler HEMA'nın zarar ettiği gerekçesiyle kapatmaya çalıştığı madenin devlet tarafından işletilmesini, ocağın kapatılması halinde çevredeki kaçak madenlerde çalışmak zorunda kalacaklarını belirterek ocağın kapatılmasını istiyor.

Zonguldak Armutçuk'taki HEMA maden ocağında 18 Aralık günü başlatılan eyleme 16.00 vardiyasında işbaşı yapacak işçilerin ardından 24.00 vardiyasında işbaşı yapacak işçiler de katıldılar. HEMA işçileri yerin 300 metre altındaki maden ocağından yeryüzüne çıkma eylemini sürdüren işçi sayısının 500 civarında olduğu belirtiyor. Eylem sürerken Genel Maden İşçileri Sendikası üyesi TTK Armutçuk Müessesesi Müdürlüğü maden ocağında çalışan maden işçileri de HEMA işçilerine destek vermeye geldiler. Gece vardiyasından çıkan 150 kadar işçi sabah saatlerinde HEMA maden ocağına ulaşarak işçilere destek oldu.

Armutçuk Müessesesi Müdürlüğü'nden gece vardiyasından ayrılan 150 işçi, sabah saatlerinde HEMA'ya gelerek sınıf kardeşlerine destek verdi. İşçilerle birlikte HEMA'ya gelen GMİS Armutçuk Şube Başkanı İsa Mutlu, işçilerin, sorun çözümlenince kadar eylemlerini sürdürme kararında olduğunu ifade etti. Şirket ile TTK arasındaki uyumsuzluk nedeniyle 800 çalışmanın işsiz kalma tehlikesi bulunduğunu belirten Mutlu, 500 civarında madenci işçisinin kendisini ocağa kilitlemiş olduğunu ve eylemi sürdürdüklerini söyledi. "Bizler TTK çalışanları olarak, bu kardeşlerimizin işsiz kalmasına, işlerinden atılıp aşsız kalmalarına ve bu şekilde işveren ile devlet arasında pazarlık unsuru

olarak kullanılmasına tepki göstermek için buradayız. Birbirimizin halinden ancak bizler anlarız. Özele, kamusu aynı çatı altında birlikte mücadele edeceğimizi, birleşmekten ve birlikte mücadeleden geriye durmayacağımızı herkesin bilmesini istiyoruz." diyen Mutlu olumlu bir adım atılıp işçilerin çalışmaya devam edeceklerine yönelik bir güvence verilmezse işçilerin eylemi sürdürmekte kararlı olduklarını söyledi. Maden işçileri, patronların "tazminatınızı da vermeden işten atarım" tehdidi üzerine 470 işçi 19 Aralık günü maden ocağından çıkarak eylemi sonlandırdılar. İşçilerin kazanım olmadan eylemi bitirmelerine tepki gösteren 30 işçi, eylemi 20 Aralık sabahına kadar sürdürseler de, madenden çıkarak zorunda kaldılar.

Nestle İşçileri İsviçre Büyükelçiliği Önünde

Öz Gıda-İş'ten ayrılıp Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Nestle işçileri İsviçre Büyükelçiliği önünde eylem yaptı.

Basın açıklamasını yapan Tek Gıda-İş Genel Teşkilat Sekreteri İbrahim Ören, merkezi İsviçre'de bulunan Nestle Çikolata'nın uluslararası hukuku ve anayasayı tanımadığını söyledi.

İşten atılan 28 işçinin aylardır işsizliğe ve açlığa mahkûm edildiğini söyleyen

Ören, "Merkezi ülkenizde temsil ediyor demektir. Nestle'nin ayıbı sizi de kara-

layacaktır. Ülkenizin itibarına sahip çıkmanızı ve Nestle'yi uyarmanızı bekliyoruz" dedi.

"Çalışanların sendikal haklarına saygılıyız" masalı okuyan Nestle'nin maskesi düştü" diyen Ören Büyükelçiliğe "Tepkisiz kalmayın" çağrısında bulundu.

Sütaş işçileri ve TMM-TİS üyelerinin de katıldığı eylemin ardından, Nestle işçileri yazdıkları mektupları da elçilik çalışanlarına teslim etti.

Nestle İşçilerine Polis Saldırısı Sürüyor 17 İşçi Gözaltında

1 Temmuz itibarıyla Nestle Karacabey fabrikasında Hak-İş Öz Gıda İş Sendikası'nın haklarına sahip çıkmak yerine patron yanlısı tavırlarına tepki gösteren 28 işçi işten atılmıştı. Yıllarca Nestle fabrikasında çalışan bir çok bölümün faaliyete geçmesinde emeği olan, performans ve proje ödülleri alan işçiler 25/2 madde gerekçe gösterilerek işten atılmışlardı. İşten atılma gerekçeleri ise işçileri asıl isyan ettiren sebep olmuştur. Bir süre sonra Tek Gıda İş Sendikası'na üye olan işçiler 169 gündür fabrika önündeki bekleyişlerine devam ederken Karacabey, İstanbul ve Ankara'da eylemler yaparak işlerine geri dönme mücadelesini sürdürüyorlar.

Karacabey fabrikasında 15 Aralık günü işçilerin servis araçlarının giriş-çıkışını engellemek için araçların önüne yatarak kendilerini zincirleyen işçiler çalışan arkadaşlarına "Bizi çiğnemedi geçemezsiniz" diyerek işten atılmaları ve fabrikada yaşanan sömürüye sessiz kalmamaları için arkadaşlarını uyarınca, polis saldırısıyla karşılaştı. Araçların önünden kaldırılmak istenen işçilerle polis arasında çıkan arbedede bir polis yere düştü 12 işçi gözaltına alındı.

Fabrika önünde kararlılıkla bekleyişlerini sürdüren işçiler nedeniyle sabah vardiyasına gelenlerin giriş çıkışları polis kontrolünde yapılmaya başlandı. Eyleme 16 Aralık'ta da devam eden

işçilerden bu kez 17'si gözaltına alındı.

Nestle işçilerinden Emrah Daştan "Arkadaşlarımızda duyarlılık yaratmak için böyle bir eylem yaptık. Servislerin önüne yatarak 'Bizi çiğnemedi geçemezsiniz' dedik. Fakat yanımızdan az sayıda işçi geçti, ön kapıda yere yattık. Patron bu kez işçi arkadaşları arka kapıdan çıkartmaya çalıştı. Arka kapıya gitmek istediğimizde ise çevik kuvvet barikatıyla karşılaştık. İşçiler servislere binerek gitti" diyerek gelişmeleri aktardı.

Nestle-Sütaş İşçilerinde Eylem Gözaltı Dayanışması

15 Aralık günü 04.00-12.00 vardiyası sırasında yapılan eyleme polis saldırarak 12 işçiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan işçiler arasında Nestle işçileriyle dayanışma için gelen ve yine aylardır işten atıldıkları için fabrika önünde direnişlerini sürdüren Tek Gıda-İş üyesi Sütaş işçileri de vardı. Nestle işçileriyle birlikte eyleme katılan Sütaş işçileri de gözaltına alınanlar arasındaydı.

"Ne İşin Var Senin Nestle İşçisiyle!"

Sütaş Karacabey fabrikasında işten atılmalarının ardından direnişe başlayan ve yaşadıkları jandarma, çevik kuvvet, zabıta saldırıları, Sütaş patronunun sıvı gübre döktürmesi, tehditler, gözaltılara rağmen aylardır eylemlerini sürdüren Sütaş işçileri Nestle işçisi kardeşlerine destek için onların yanındaydı. Onlarla birlikte gözaltına alınan Sütaş işçisi Yunus Dağçıl "Nestle işçilerine destek olmak için gittik. Her hangi bir sözlü müdahale de bulunmuş değiliz. Sonuçta eylem Nestle'deki arkadaşlarımızın. Ben fotoğraf ve video çekimim ve polis müdahale ederek gözaltına aldı. Bizi götürdükleri Karacabey Emniyet Müdürlüğü'nde ifademizi alan polis 'Sana ne Nestle işçisinden? Senin ne işin var onların arasında. Sen git Sütaş'ın önünde kendi eylemini yap' dedi. Ben de polise 'Biz buradaki arkadaşlarımıza desteğe geliyoruz. Sonuna kadar da yanlarında olacağız. Bizim bu dayanışmamız sadece Nestle'deki arkadaşları-

Ülker ve Danone İşçilerinin Dayanışması

Nestle işçileriyle benzer bir süreci yaşadıkları için Hak-İş Öz Gıda İş Sendikası'ndan istifa eden ve işten atılan Ülker işçileri de DİSK Gıda İş ile birlikte Topkapı'daki fabrika önünde eylemlerini sürdürüyor. Nestle ve Sütaş işçilerinin polis saldırısına uğrayarak gözaltına alınmalarına "İşçi düşmanı sendikalara ve patronlara bariyer kursunlar; haklarını arayan işçilere değil" diyerek tepki gösterdi. İşten atılan Ülker işçisi Murat Topal da "Bugüne kadar hangi iktidar işçinin emekçinin yanında yer aldı? Bunun için de sınıf dayanışması şart. İşçiler gücünün farkında olurlarsa hiçbir zorbaya boyun eğmezler. Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için diyerek zalimlere karşı durmalıyız" diyerek tüm işçilere birlik olma çağrısını yaptı.

Danone işçileri ise fabrika önünde "Nestle işçisi yalnız değildiniz" dövizleri açarak polis saldırısına tepki gösterdi.

Sağlıkta Dönüşüm Şiddete Vol Açıyor

Okmeydanı Ağız ve Diş Hastahıkları Hastanesi'nde çalışmakta olan Sibel Karayusuf Evans, bir hastanın şiddetine maruz kaldı. Parmağında kırık oluşan ve tendonları zedelene Evans'ın ellerini kullanabilmesi için en az 40 gün geçmesi gerekiyor.

Sağlıkta Dönüşüm politikalarıyla sürdürülen sağlık hizmeti hasta ve hasta yakınları ile sağlık emekçilerini karşı karşıya getiriyor. Sorun yaşayan hasta ve hasta yakın-

larının şiddetine maruz kalan sağlık emekçisi sayısı giderek artıyor. Geçtiğimiz gün Okmeydanı Ağız ve Diş Hastahıkları Hastanesi'nde diş hekimi olan Sibel Karayusuf Evans bir hasta tarafından darp edildi. İstanbul Diş Hekimleri Odası ve SES Şişli Şubesi üyeleri sağlık emekçileri bir basın açıklaması düzenleyerek yaşanan şiddeti ve sağlıkta dönüşüm politikalarını protesto etti.

Okmeydanı Ağız ve Diş Hastahıkları Hastanesi'nde "Sağlıkta Şiddete Karşı Omuz Omuz" yazılı pankart açan sağlık emekçileri, "Sağlıkta Şiddete Son", "Sağlıkta Dönüşüm Ölüme Demektir", "Sağlıkta Şiddete Karşı Omuz Omuz" sloganları attı. İstanbul Diş Hekimleri Odası üyesi Tülin Sönmezgil, 5 Aralık günü Diş Hekimi Sibel Karayusuf Evans'ın bir hasta tarafından darp edilerek parmağında kırık oluştuğunu, tendonlarının zedelendiğini

ve ancak 40 günde iyileşebileceğini belirterek 10 günlük iş göremez raporu verildiğini aktardı.

Mevcut sistemin işleyemez halinin hasta ile sağlık çalışanlarını karşı karşıya getirdiğini her gün çalışma alanlarında yaşanan şiddet olaylarının ise kanıksanır bir hal aldığı söyleyen Sönmezgil, "Bizler bir yandan ağır iş yükü nedeniyle fiziksel ve ruhsal olarak yıpratılırken, bir yandan da hastalarla karşı karşıya getirilerek fiziksel ve sözlü şiddete maruz bırakılıyor" dedi.

Sağlık iş kolunda şiddet ve tacizli ilgili bir çok örnek olduğunu ve bunların pek çoğunun kayıt altına dahi alınmadığını söyleyen Sönmezgil, sağlık çalışanlarına uygulanan şiddet olaylarının AKP iktidarı döneminde hızla arttığını Dr. Ersin Aslan ve 184 SABİM'e şikayet edilen Dr. Melike Erdem'i ve sağlık çalışanı arkadaşlarının hayatını

kaybettiğini hatırlattı.

Sağlıkta dönüşüm Programı uygulamalarıyla şiddet olaylarının büyük oranda arttığına dikkat çeken Sönmezgil, "Sağlık çalışanı güven içinde çalışmadığı zaman halkın da sağlığını koruması mümkün olamayacak ve asıl zarar gören halk olacaktır. Bu nedenle halkımızın ve bizim de mağduru olduğumuz sağlık sisteminde yaşanan sorunlara karşı tepkilerini o anki sorununu çözmeye çalışan sağlık personeline değil, bu politikaların sorumlularına yönelmeleri ve göstermelerini istiyoruz" dedi.

Hastalara nitelikli hizmet sunabilmeleri için güvenli bir çalışma ortamı yaratılması için gerekli önlemlerin yetkililer tarafından alınmasını istedikleri belirten sağlık emekçileri kamuoyundan da sağlık emekçilerinin mücadelesine destek olmalarını istedi.

Dora Otel'de Sınıf Dayanışmasına Misilleme: 5 İşçi İşten Atıldı.

Dora Otel de sendikalaşmaya başlandığı öğrenildikten sonra işten atılanların sayısı 23'e yükseldi. Dora Otel yönetimi işten atılmaların ardından sınıf dayanışmasıyla güçlenerek sürdürülen mücadeleye misilleme yaparak 5 işçiyi daha işten çıkardı.

Kendisini 'işçi dostu' olarak tanıtan genel müdür Hulusi Çevik otelde sendikal faaliyet olduğunu öğrendiğinden beri 23 işçiyi attı. Otelde uyguladığı baskıdan (mobbing) dolayı da 4 işçi istifa yazıp gitti.

'Yumuşak kalpli, yufka yürekli' Genel Müdür sendikalaşan işçilerin 'kafasını koparacağız' diyen yardımcısı Ali AYBUGASI'nın ve yine sendikal işçilerden 'oteldeki mikroplar' diye bahseden otel sahibi Bekir Kerem AYDOĞDU'nun aksine 'iyi biri' olduğunu 27 işçiyi sokağa atarak kanıtladı.

Turizm Otel Spor Emekçileri Sendikası'nın örgütlenme faaliyeti sürdürdüğü otelde sendikal çalışmanın devam etmesinden dolayı işten atılmaların devam etmesi bekleniyor.

Geçtiğimiz haftalarda sendikanın 3 ilde eş zamanlı eylem yapmasına misilleme olarak oteldeki 'ayrık otlarını' temizlemeye girişen Hulusi Çevik ve Çağdaş Avukatlar Grubu (ÇAG) üyesi Muharrem Özyay İşçileri 'basın açıklaması yapma, basına ve dışarıya bilgi (ticari sır mahiyetinde ama ortalıkta dolaşan) sızdırma, iş huzurunu bozma, yüzünün gülmemesi, departman arkadaşlarıyla uyumsuz olması, hırsızlık iddiaları, satışların yüksek olmasını sağlamamak' gibi gerçeğe ve yasaya aykırı iddiaları ile suçlayarak işten attı. Öncesinde işçilere tazminatlarının fazlasıyla verileceği ama istifa etmeleri gerektiğini söylenmiş ve bu niyetlerini samimi bulan ve evrak imzalamak suretiyle işten ayrılan Buluşkhanecisi çalışanı Muharrem ÇAPKIN'a maaşı dışında hiçbir hak verilmedi.

Tüm Emek Sen'in yaptığı açıklamaya göre hala üyeleri bulunan otelde örgütlenme çalışmasının işten atılmalarla da kesilemeyeceğinin otel müdürü Hulusi Çevik'e daha önce olduğu gibi gösterileceği belirtildi.

İlk işten atılmalar olduğu tarihte otelde konaklayan misafir sayısının 250 kişi iken hafta içi 60-70 kişi hafta sonu 100-130 kişi arasında değişir olduğu belirtilen açıklamada, yine işten atılmaların olduğu tarihlerde 100-120 euro olan oda fiyatları 50 euroya düşürüldüğü de ifade edildi.

İşçilerin eylemlerinin sürmesi nedeniyle otele yoğun konaklama sağlayan bir turizm acentasının müşterilerini çektiği ve rezervasyonlarını iptal ettiği bilgisini de veren Tüm Emek Sen'in açıklamasında: "İşçilere tüm haklarını verselerdi, masrafların- da sadece %30 kadar fark olacak ve otel bugün ayakta kalamama ve batma noktasına gelmiş olmayacaktı. Sendikal örgütlenmeyi 'arkasından iş çevirme' olarak algılayan genel müdür ve yardımcısı bugün işçileri ekmeleklerinden etmenin yanı sıra otelin ticari itibarının zedelmesi belki de kapatılmasının sorumlusu oluyorlar. Tekrar ediyoruz Tüm Emek Sen İstanbul Dora Otel'e girmiştir. Atılan işçiler geri alınıp Sendikal işçiler ile sözleşme yapılmaya kadar ya da oteli kapatılıp gidilene kadar Tüm Emek Sen ve İstanbul Dora Otel İşçilerinin eylemliliği ve örgütlülüğü sürmektedir." denildi.

İlk günlerinden itibaren işten atılan Dora Otel işçileriyle dayanışma güçlenerek sürüyor.

Kapaklı'da Mücadele Eden Kadınlar Kazandı

Kapaklı Belediyesinde çalışmakta iken işten çıkarılan ve taşeron oldukları gerekçesiyle belediye tarafından muhatap alınmayan işçiler muvazaa iddiasıyla belediyeye karşı açtıkları işe iade davasını ilk duruşmada kazandı.

Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS) tarafından yürütülen hukuki mücadeleleri, 9 Aralık günü yapılan ilk duruşmada kazanımla sonuçlandı.

Çerkezköy İş Mahkemesinde görülen davada işçilerin belediyenin kadrolu çalışanı olduğu ve belediye tarafından işlerine iade edilmesine karar verildi. Aynı kararda taşeron firmaların da tüm alacaklardan ve olası işe almama tazminatlarından sorumlu olduğuna karar verildi.

Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası'ndan yapılan açıklamada, işten atılan kadın işçilerin duruşma gününe kadar belediye önünde pankartlı bekleyişlerini sürdürdükleri, aynı zamanda belediye başkanı ve akrabaları tarafından darp edildikleri ve bundan şikayetçi oldukları hatırlatıldı. Sendikanın hukuki süreç hakkındaki takibinin ve bu konuda da savcılık soruşturmasının sürdürüğü ifade edilerek: "Hakkımızı arayan kadın işçi arkadaşlarımızı darp edenler hakkında dava açılana kadar bu soruşturmanın takipçisi olacağız" denildi.

Metal İşçilerinden TİS Yürüyüşü

Türkiye genelinde metal iş kolunda toplu sözleşme dönemi yaşanıyor. Toplu sözleşmelerde taraflardan biri olan patron sendikası MESS'in takındığı tutum sonucu uyuşmazlık yaşanıyor.

Yaklaşık olarak 100.000 işçiyi kapsayan sözleşme için Birleşik Metal-İş Sendikası 12 Aralık günü alanlardaydı.

İzmir'de sendika önünde toplanan yüzlerce işçi, yoğun güvenlik önlemleri altında, önce Basmane Meydanı'na, ardından Gazi Bulvarı üzerinden, MESS Bölge Temsilcisinin önüne kadar coşkulu sloganlarla yürüdüler. Temsilcisinin bulunduğu Heris Tower önüne gelindiğinde Sendika Şube Başkanı

Ali Çeltek basın açıklamasını okudu.

MESS'in tavrını eleştiren Çeltek, sözleşmede taleplerinin kabul edilmesini istedi. Çeltek'in konuşması sık sık işçilerin sloganları ile kesildi. Ardından işçiler siyah çelengi plazanın girişine bırakarak eylemlerini sonlandırdılar.

15 Aralık pazartesi günü, İzmir Fuar'ı içerisindeki İsmet İnönü Kültür Merkezinde bir toplantı yapıldı. Akşam 17.00'de yapılacak toplantıda işçilere genel merkez yöneticileri tarafından bilgilendirme yapılacağı belirtildi.

Mücadele Birliği / İzmir

"İnsanca Çalışma İnsanca Ücret!"

Binlerce metal işçisini bağlayan MESS'in 3 yıllık sözleşme ve enflasyona endeksli sefalet zammına karşı Birleşik Metal İş Sendikası üyesi işçiler "İnsanca Çalışma İnsanca Ücret!" sloganıyla Gebze'de miting düzenledi. Mitingde grev çağrısı öne çıktı.

Metal işçileri sabahın erken saatlerinden itibaren miting öncesi toplanma alanı olan Trafo Meydanı'na gelmeye başladı. Mitinge işçilerin ailelerinin gelmesi coşkuyu arttırdı. Miting alanı Gebze Cumhuriyet Meydanı'na yapılan yürüyüş boyunca sık sık "MESS Şaşırma Sabırımızı Taşıma", "İnadına Sendika İnadına DİSK", "Bu Kavga EkmeK Kavgasıdır", "Kazanılmış Haklardan Geri Dönüş Yok", "Metal İşçisi Köle Değildir", "İnsanca Çalışma İnsanca Ücret" sloganları atıldı.

Metal işçilerinin mitingine Ülker, BEDAŞ, Maltepe Üniversite Hastanesi Sağlık İşçileri, Zet Farma Lojistik İşçileri de katılarak destek verdi. Birleşik Metal İş Sendikası üyesi metal işçilerinin düzenlediği mitinge Hak-İş'e Bağlı Çelik-İş Sendikası ve Türk-İŞ'e Türk Metal Sendikası işçileri de katıldı. Metal işçilerinin insanca çalışma ve ücret talebini pek çok farklı iş kolundaki işçiler ve İnşaat İşçileri Sendikası da katıldı. Devrimci örgütler ve siyasi partilerin de kitlesel katılım sağlamaya çalıştıkları görüldü. Miting programı iş cinayetlerinde yaşamayı yitiren işçiler anısına yapılan saygı duruşu ile başladı.

Mitingde konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Kani Beko, metal işçilerinin 1970'lerde MESS'e diz çöktürdüğünü, işçilerin hak aramasının önünü kapatmak için kurulan DGM'leri ezen bir tarihin mirasını onurla taşıdığını metal işçilerinin MESS dayatmalarına teslim olmayacağını belirtti. MESS dayatmalarına teslim olmayan metal işçilerinin sarı sendikaların oyununu bozduğuna bir kez daha tanıklık ettiklerini söyleyen Beko, "Metal işçisi kazanılmış haklarına uzanan ellere ne yapacağını gayet iyi biliyor" dedi.

Metal işçisinin haklı olduğunu belirten Beko, "Saraylara altın kadeh alınacak diye, 10 bin liralık klozet takılacak diye işçiden daha fazla vergi almak hırsızlıktır!" dedi.

DİSK'liler olarak Türkiye'nin dört bir yanında sayısı hızla artan #Direnİşçi çadırlarının örgütü olduklarını söyleyen Beko, dayatmalara, baskılara boyun eğmeyeceklerini ve DİSK'li metal işçilerini bu yolda bir başına bırakmayacaklarını belirterek "Biz birliğin, mücadelenin, dayanışmanın örgütüyüz. O nedenle de DİSK olarak sonuna kadar metal işçisinin yanında, onlarla omuz omuza olacağız." dedi.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ise metal işçisinin taleplerini dile getirirken sık sık "Metal İşçisi Grev İstiyor" sloganı atıldı. Sloganlara karşılık Serdaroğlu "Her şeyin sırası var, onun da zamanı gelecek. İşte bu nedenle bizi köle görenlere haykırıyoruz, sermayeye köle olmayacağız. Metal işçilerinin bizi yanılmayacağını biliyorduk. Sendikamızın kurulları, komiteleri ne karar alırsa o kararı uyguluyoruz, demokratik bir sendikayız" dedi.

Metal patronlarına seslenen "Metal işçileri ve aileleri sermayenin kölesi olmamak için bu alanda haykırıyor, bizim çağrımızı ya dikkate alırsınız, ya da dikkate alırsınız" diyerek seslenen Serdaroğlu, insanca yaşamak için ücret isteyenlerin, sendikalı olmak ve toplu sözleşme yapmak isteyen işçilerin sermayenin acımasızca saldırısıyla karşılaştığını belirterek "Adaletsizliği engelleyecek gücümüz var, itiraz hakkımızı kullanmaya devam edeceğiz. Bu ülke işçilerin ve emekçilerin onurlu mücadelesini görecektir. Bu mücadeleyi yükseltme davasıdır. Bu isyan çağrısıdır, kurşun eritme sırasıdır" dedi.

Mücadelenin emek ve sermaye kavgasının sonu olmadığını söyleyen Serdaroğlu, "Bizlere dışlerini geçiremeyecekler, bizler haklarımız için alanlarda olmaya devam edeceğiz" dedi.

Konuşmaların ardından müzik dinletisiyle ve halaylarla miting sona erdi.

ALDATMACA HENÜZ BAŞLAMADI

Umut Çakır

Yeni yılın ilk aylarında ulusal soruna dair önemli gelişmeler olacağına dair beklenti güçleniyor. Beklentiyi yaratan, taraflar arasındaki dalgalı ilişki seyri ya da başlaması eli kulağındaki müzakereden çok, tüm bölge çapında derinleşen çatışmalardır.

Şimdiden belli oldu ki, bölgenin kazananı Kürt halkıdır ve İŞİD'e karşı kazanılacak bir zafer, bu yeni konumu taçlandıracaktır. Bu nedenle, taraflar arası dalgalı ve eşitsiz ilişkiye kalsa, daha on yıl sürebilecek müzakereler bir sonuca bağlanacaktır. TC tarafı, süreci bu kadar uzatmanın pişmanlığını duyuyor mudur bilinmez. Ne de olsa başlangıçta, masanın üzerinde çok daha kısıtlı istekler vardı. Oysa şimdi, kadın haklarından özerkliğe kadar, yutulması zor lokmalar duruyor.

Ulusal Hareketin devletle müzakere yürütme tutumuna, Leninist Parti dışındaki siyasi çevrelerden iki farklı yaklaşım göze çarptı. İlki, klasik bir reddiye kalıbındaydı, AKP'nin ulusal sorunu çözmek gibi bir niyetinin olmadığı, başından bu yana sürecin bir aldatmacadan ibaret olduğu dile geliyordu. Bu çevreler kendi tezlerine kanıt diye, hükümetin dışı dokunur hiçbir adım atmamasını gösterdiler.

İkinci yaklaşım, Kürt halkının birikimine yaslanmak için HDP'ye do-luşan Türkiyeli sol çevrelerden geldi. Onlara göre hükümet ikili oynuyordu. Bir yandan süreci sahiplenip seçimler kazanıyor, diğer yandan hiçbir somut adım atmamaya Kürt halkının umutlarıyla oynuyordu.

Zıt konumlarda görünseler de, her iki yaklaşımın hataları ortak. Anlamadıkları şeydu: Süreci başlatan tarafların zihniyet ve niyetleri değildi, ama tekelci sermayenin devrim korkusuydu; bu korkuyu ancak siyasi iktidarını korumak karşılığında bir kaç reformla atlatabilmeyi düşünüyordu; en önemli konuları tartışma dışı bırakıp en önemsiz noktalarda sanki dünyanın en büyük tavizlerini veriyor gibi yaygara kopartarak, gidebileceği yere kadar gidecekti. Ve işin aslı, tekelci egemenler ve hükümet şu ana kadar önemli ya da önemsiz herhangi bir konuda hiçbir ödüne gitmeyerek, halkları aldatmaya girişmemiştir bile.

Konunun bu noktasını anlamak önemli ve reform-devrim ilişkisini doğru kurmanın nirengi taşıdır. Sürecin başından beri bir aldatmaca olduğuna, hükümetin hiçbir adım atmamışını kanıt gibi gösteren Kızılbayrak gibi çevrelerin reform-devrim ilişkisini nasıl tersine çevirdiklerini ve topal bir at gibi her çukura rastladıklarında nasıl tökezlediklerini burada bir kez daha görebiliyoruz. Devrimci dönemlerde gündeme gelen reformların ikili bir karakteri vardır. İlki devrimlerin yan ürünü oluşlarıdır ve ikincisi, egemen sınıfların elinde halkları devrimden uzaklaştırmanın, oyalamanın ve bu yolla siyasi iktidarını korumanın araçlarıdır.

Küçük bir hatırlatma yerinde olacak: 1905 devriminde ödünler verme yoluna giden Çarlığa karşı Lenin, 3. Parti Kongresinde şu kararın alındığını bildiriyor. "Propaganda ve bilinçlendirme eylemlerinde, bir yandan, hükümet ödünlerinin gerici amaçlarının maskelerini düşürmeye, bu ödünlerin zor karşısında verildiğini belirtmeye, öte yandan da otokrasinin proletaryayı tatmin edecek reformları kabul etmesinin olanaksızlığını belirtmeye..." (İki Taktik, Sf:27-28)

Hiçbir ödün ve reform yoluna gidilmemesini, bir aldatmaca sayanlar, devrimin zoruyla o adımlar atıldığında aldatmacanın bittiğini söylemek zorunda kalmayacaklar mı? Böylece, reformlar yoluyla halkı oyalama oyununda burjuvaziye ortak olmayacaklar mı? İstedığınız kadar inkâr edin ama bugünkü tutumunuzla boş vaatleri bir aldatmaca, pratik ödünler olarak reformları ise "her şey" konumuna yükseltmekten kurtulamazsınız.

Tekelci sermaye, önemli ya da önemsiz hiçbir konuda adım atmamaya, en başta Kürt halkının gözündeki "düşman" konumunu sürdürmüştür. Başından beri devrimci halk, hükümetin zihniyet ve amaçlarının farkındaydı. 2013 Nevroz'u'nda sürecin ilanını dinlerken, alana hakim tek pankartta "önder tutsaksa, her şey aldatmacadır" yazıyordu. Halk bu bilincin gerisine hiç düşmedi. Ölümler pahasına karakol yapmalarını önledi, operasyonlara karşı dağıtılma tepelerini boyu işgal etti, karayollarında bariyerler yükseltti. Ve aynı halk 6-8 Ekim'de de hükümetin onları hiçbir konuda aldatmayı başaramadığını ve ne örgütleri ne de devrimci amaçlarından vazgeçmeye niyetli olmadıklarını gösterme fırsatı buldu.

Peki, ama tüm bu süreç boyunca hiç mi aldanan yoktu? Vardı elbet. Hele şu müzakereler bir başlasın, o masada "...tamamı tamına, AKP'nin elindeki bütün sahte ideolojik kozların açığa çıkarılması, elinden alınması blöflerinin boşa düşürülmesi"ni (Atılım) umanlardı. İnsanın "ne masaymış arkadaş!" diyesi geliyor. Bunlar aynı zamanda "ya müzakere yoluyla demokratik yasal altyapıya kavuşulur ya da ayaklanmayla, bunu sağlarız" diyorlar. Çok devrimci görünüyor değil mi? Hiç de öyle değil. Müzakere yolu, devrimin baskısı altında ödünler yoludur, ikincisi ise bunlar çok ama çok daha fazlası, iktidarın fethinin yoludur. Bu ikisini eşitlemek, ya birincisini devrim yerine koymaktır, ya da ikincisini alelade bir reform seviyesine indirmek. İşte bu boş inançlar, önyargılar ve darkafallıklıkla, süreç boyunca asıl aldananlar bunlar oldular.

Halkı aldatma çabasından hiç vazgeçmeyenler de yok değil. Sarsözengiller, günlük basında, halkı bir devrimden soğutup müzakerenin tek yol olduğuna ikna etmek için kırk dereden su getirdiler. Başlarda, Türkiye tarafında yaprak bile kıpırdamadığı, bu yüzden vatandaşların Kürt halkına zafer getirmeyeceğini yemin bile eden bu tekaüt-TKP'li Haziran ayaklanmasını burnunun dibinde buluverince, ayaklanmanın müzakere sürecine karşı olanların işi olduğunu ima etti. Geçen yıl Aralık ayında hükümet inanılmaz rakamlara varan soygun ve yolsuzluk belgeleriyle fara yakalanmış tavşan gibi kalakaldığında, aynı yazar ve tayfası "aman ha" diyordu "taraf olmamak gerek, yine de AKP'nin barış dediğini, cemaatin savaş narasını attığını unutmayalım" mealinde konuşular. 6-7 Ekim ayaklanmasında aynı şahıs ve onun gibi düşünenler bu kez "darbe dinamikleri" ile halkı korkutmaya girişecekti.

Şimdi söyleyin: Kürt halkını aldatanlar, iki yıldır hiçbir adım atmamaya gerçek niyet ve amaçlarını açık eden hükümet mi; yoksa her kritik dönemde halkın devrimci enerjisini söndürmek, bilinçlerini bulandırmak ve özgüvenlerini eritmek için ellerinden geleni yapanlar mı?

Bu iki yıl içinde Kürt halkı devrimin kazandırdığı sağlam karakterle, egemenlere bir kez olsun güven ve sempati duymadı, her kritik anda çözümlü sokaklarda aradı. Serhıldanları bir silahlı ayaklanma düzeyine yükseltmekten hiç çekinmedi. İl ve ilçe merkezlerinde öz savunma grupları, halk mahkemeleri ve ilan edilmiş denetim alanlarını kapatıp, adeta "ikili iktidar" imzasına girişti. Kobane'de ilan edilmesi yakın askeri zaferin kazandırdığı dünya çapında prestij, sempati ve özgüvenle, çok daha ileri gitmeye hazırlar.

Şengal Zaferinin Gerçek Mimarları

Ali Varol Günel

Büyük şairimiz Nazım Hikmet'in, nazilerin Sovyetler Birliği'ne saldırısı sonucu yakalanan ve asılan partizan-Tanya'yı anlattığı şiirin son bölümü hafızamıza yeretmiştir mutlaka: "duyuyorum nal seslerini/geliyor bizimkiler". Aynı duyguları şimdi Rojava'da onbinlerce insanın yaşadığına hiç şüphe yok. YPG ve YBŞ (Yekineyên Berxwada) Şengal-Şengal Direniş Birlikleri'nin IŞİD çetelerine ağır darbeler vurarak ilerlemesi yüreği özgürlük sevdasıyla dolu olan herkesi sevindiriyor, umutlandırıyor. Boğulmak istenen Rojava Devrimi'nin Kobane'de simgeleşen destansı savunması ve şimdi karşı atağa geçmiş olması, tüm dünyadaki ilericileri, yurtseverleri, devrimci ve komünistleri mutlu ediyor. 4 ayı aşan bir süredir Şengal'de Ezidi halkının üzerinde IŞİD çetelerinin yaptığı katliamlar, işkenceler artık bitti; yarattıkları korku ablukası artık dağılıyor. Şengal'in kurtuluşu önemli ölçüde sağlanmış durumdadır. Şu anda yapılan bölgenin bu dinci-faşist çetelerden temizlenmesidir.

Ama gelin görün ki, tarih sanki Shakespeare'ı doğrularcasına bir kez daha o ünlü aforizmayı hatırlatıyor: "Zaferin bir çok babası vardır; ama yenilgi yetimdir". Kürdistan Bölge Yönetimi başkanı Mesut Barzani'yi Şengal Dağı'nın tepesinde açıklama yaparken ve Şengal'in kurtarıldığı müjdesini verirken görenler, bu veciz sözü hatırlamış olsalar gerektir. Oysa aynı Barzani, kısa bir süre önce IŞİD bölgeye saldırdığında ve Ezidi halkını katletmeye başladığında, katliamlardan kaçan Ezidilere bir insanı yardım koridoru açması için kendisine yapılan yardım çağrılarını kulaklarını tıkıyor, gözlerinin önünde olup biteni görmezden geliyordu. Bölge halkı, Şengal'in IŞİD tarafından kuşatılması sırasında KDP (Peşmerge)'nin halka haber vermeden geri çekilmesini unutmamış değildir. Ve bütün dünya da bilmektedir ki, Ezidileri Şengal'de koruyan YPG ve HPG olmuştur. Eğer onların başlattığı 3 Ağustos hamlesi olmasaydı, bölge halkı daha büyük bir katliama uğrayabilirdi, aklıktan ölebilirdi.

Ayrıca Ezidileri savunmayı "ahlaki ve vicdani bir görev" olarak gören gerilla güçleri, burada dinci faşist çetelere yaptıkları askeri eylemlerle IŞİD çetelerinin ilerleyişini durdurmuş; Ezidiler için bir koruma kalkını oluşturmuşlardı. Ancak bundan sonradır ki, yapılan görüşmelerde, Şengal'e ortak bir koridor açılması konusunda YPG ve KDP güçleri görüş birliğine varmışlardı. Buna rağmen KDP, ipe un serdiği, işi ağırdan aldığı için bu başarılamamıştı. KDP, bu şekilde yapılan daha bir çok görüşmede bir çok sözler vermiş olmasına rağmen, hiçbir zaman bu sözleri tutmadı. Duhok'ta yapılan görüşmelerde KDP'nin Rojava'daki kantonların yönetimine katılması kabul edildiği halde, KDP, her zaman kendi çıkarlarını "Kürt Ulusal Birliği"nin önüne koyduğu ve çözümü kendi gücüne dayanarak bulmaktan çok, emperyalist ülkelerin belirlediği çizgide ilerlemekte gördüğü için, bunlar da sürünemede kalmıştır.

"Ulusal Kongre"nin yeniden tartışılmaya başladığı bugünlerde, KDP, Şengal'deki zaferin mimarı olarak kendisini ön plana çıkarmaya çalışıyor. 23 Aralık tarihinde Kürdistan Bölge Parlamentosu'na sunulan Şengal'in kurtarılması ile ilgili raporda, Şengal dağında bulunan ve sayıları 10 bini bulan Ezidi halkı kurtarılmasından bahsedilirken yalnızca peşmerge ve koalisyon güçlerinden söz edilmiş YPG ya da HPG'den bahsedilmemesi başka bir anlama gelmiyor. Bu büyük savaşta yüzlerce savaşçısını kaybeden gerilla güçlerinin yok sayılması tutumu, KDP'nin gerçekte nasıl bir truva atı olduğunu gösteriyor. Peşmerge'nin Türkiye üzerinden Kobani bölgesine geçişine izin verilmesinin asıl nedeni, umuyoruz, şimdi daha iyi anlaşılıyor. HPG güçleri, en başından beri, hızla ilerlemeyi ve zaman kazanmalarına fırsat vermeden IŞİD'i imha etmeyi savunuyor. KDP, hiç bir zaman buna yanaşmadı; işi ağırdan aldı. O, savaş alanında savaşan değil, savaş bittikten sonra ortaya çıkıp zafer nutukları atan olmak istiyordu. Başta ABD olmak üzere uluslararası güçlerin ona biçtiği rol de buydu.

KDP onlar aracılığıyla, aynı zamanda Türkiye'nin yoğun çabasıyla, buraya monte edilmeye çalışıldı. Elbette PKK bunu gördü, görmedi değil, ama onlar ulusal birliğin sağlanması ve tabanda fiilen oluşan birlik/dayanışma adına buna karşı çıkmadılar. M. Karayılan, "gerçekler tarihsel açıdan kendilerini her zaman ortaya koyabilecek güce sahip olurlar" diyor ve polemik dilini kullanmaktan yana olmadıklarını dile getiriyor ama, YPG'nin bütün dünyanın gözünde kazandığı haklı prestijini böyle ayak oyunlarıyla perdelenmesine izin vermemek de tüm devrimci güçlerin kaçamayacağı bir sorumluluk olarak orta yerde duruyor.

Bugün emperyalist-kapitalist sistemin, tüm dünya üzerinde ezilen ve sömürülen halklara, ilericilere, devrimcilere, komünistlere karşı açmış olduğu 3. Dünya Savaşı tüm şiddetiyle sürüyor. Ve bu savaş, sadece askeri olarak yürütülüyor. Emperyalist-kapitalist sistem, her türlü ayak oyunlarıyla dünya üzerinde devrimlerin gelişiminin önüne geçmeye, ayaklanma ve devrimleri bastırmaya çalışıyor.

Devrimde zafer umudunun belirlediği her yerde de suyu bulandırmaya uğraşılıyor. Ama çabalarının ne kadar boşuna olduğunu bizzat kendi evlerinde çıkan yangınlar gösteriyor. Dünyanın onurlu insanları yeni yangınlar yakmak için ayağa kalkıyor.

Bir Ezidi'nin sözleriyle bitirelim: "Bizi öldürebilirsiniz, ama güneşi yok edemezsiniz". Güneş, bütün karanlıklara inat, her sabah doğmaya devam ediyor.

"Mülteci Kağıdı Buruşuk, Seni Kabul Edemeyiz"

Avrupa ülkeleri haricinde Türkiye'ye çeşitli nedenlerle göç edenler sağlık hizmetlerinden yararlanamıyor. Devlet hastaneleri dahil pek çok hastanede muayene ve tedavi olamıyor, muayene ve tedavilerde normal ücretin 3-5 katı ücret ödemek zorunda kalıyorlar. Savaş, açlık, yoksulluk, siyasi nedenlerle Afrika başta olmak üzere pek çok ülkeden gelen göçmenler Türkiye'de Frontex duvarlarıyla karşılaşılıyor. Avrupa ülkeleri dışından gelen pek çok göçmeni turist sayan zihniyet nedeniyle göçmenler sağlık hizmetlerinden yararlanamıyor ya da çok yüksek ücretler ödemek zorunda bırakılıyor. Dahası hastaneler göçmenleri ihbar eden kurum görevi görüyor.

Göçmen Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği (ASEM), İnsan Sağlığı Eğitim Vakfı (İNSEV), Halkların Sağlık Hareketi (PHM)-Türkiye çevresindeki göçmenlerin karşılaştıkları güçlükleri dikkat çeken eylemler ve etkinlikler düzenliyor.

Göçmenlerin sağlık hizmetlerinden yararlanmaları için mücadele yürüten Lerzan Caner'in kurumların tanıklık ettiği bir kaç olay şöyle:

"Bizim Senegalli bir hastamız var. Bu hasta Çapa Verem Savaş Dispanserinde tedavi görüyordu. Kendisinde dirençli tüberküloz çıktı. Dispanser de Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesine gönderdi. Muayene ücreti olarak 60 TL ödedik. Sonra gün aşırı iki tane balgam testi istediler. 60'ardan 120 TL ödedik. Ve bir akciğer filmi istediler ona da 45 TL ödedik. Sonra, doktor hastamızı yatırma kararı aldı. Yatış için çok yüksek bir para istediler. Ben başhekime gittim. Tüberküloz tedavisinin ücretsiz olduğunu söyledim. Başhekim önce beni muhasebeye gönderdi. Muhasebe Türk hastalar için tüberküloz tedavisinin ücretsiz olduğunu ama yabancılar için ücretli olduğunu söyledi. Tekrar başhekime gittim. Başhekim de, konsoloslukları ödeyecek yazdı ve beni yeniden muhasebeye gönderdi. Ben de, başhekimin yazısıyla muhasebeye gittim. Muhasebeci konsolosluktan masrafları ödeyeceğine dair bir mektup getirmemi istedi. Ben de, neden böyle yapıyorsunuz tüberkülozun tedavisi ücretsiz deyince hastayı polise ihbar edeceğini söyledi. Ben yeniden Başhekime gittim. Başhekim zavallı bir şekilde bana 'Ne yapalım artık muhasebecilerin

sözü geçiyor, bizim sözüümüz geçmiyor' dedi. Ben Zeki Hocamı telefonla aradım. O da 'Tedavi planlarını versinler, biz ayaktan tedavi ederiz' dedi ama doktor vermedi. Biz Zeki Hocanın yanına geldik. Hoca hastamız için ilaçlar getirtti. Şimdi hasta yatmadan ayakta tedavi görüyor."

"Bir gün bize uyuşturucu kullanan ama bundan kurtulmak isteyen bir Sudanlı geldi. Ben bu kişiyi Bakırköy Mazhar Osman Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesine götürdüm. İlk önce Amatem Bölümüne gittik. Hasta kayıttaki adam bizim Sudanlının mülteci kağıdının buruşuk olduğunu ve kabul edemeyeceğini söyledi. Ben de, madde bağımlısı olduğunu söyledim. Arkadan, bu bölümde onu tedavi edemeyeceklerini ve bizim Acil Psikiyatriye gitmemizi söylediler. Biz Acil Psikiyatriye gittik. Bakırköy Hastanesi çok büyük ve insan yollarında kayboluyor. Acil psikiyatri bizi Amateme geri gönderdi. Amatem'de yine bizi Acil Psikiyatriye gönderdi. Bu arada ben neredeyse acil psikiyatri hastası olacaktım çünkü hasta çok acı

Kumkapı'da bulunan ve göçmenlerin barındırıldığı "Yabancılar Misafirhanesi"nden bir kare

"Bu Kazanım Mahkeme Yolunu Gösteren Anlayışa Vurulan Darbedir"

İnşaat İş Sendikası 68 gün boyunca PTT Sirkeci önünde sürdürülen eylem ve kazanıma ilişkin bir açıklama yayınlamaya bu kazanımın örgütlü gücün bir kazanımı olduğunu ve hakkını arayanları mahkeme kapısında sürdüren anlayışa bir darbe olduğunu belirtti.

İnşaat İş Sendikası'nın resmi internet sitesinden yaptığı açıklamada; 68 gündür Sirkeci PTT'si önünde sürdürülen eylemin kazanımla sonuçlandırılarak, PTT yönetiminin son anda yapmaya çalıştığı keyfi uygulamaya değinildi:

"...Direnişimiz kazanımla sonuçlandı. Dün arkadaşlarımızın ücretlerini yatacağımızı söyleyen PTT yönetimi, son anda keyfi bir biçimde yüzde 18 sigorta, yüzde 1 işsizlik primi ve yüzde 15 gelir vergisi kesintisine giderek ödeme yaptı. Ücretlerimizin net ücret üzerinden

hesaplanmasına rağmen PTT yönetiminin son anda işine geldiği gibi böyle bir kesinti gerçekleştirmeye kalkışmasını kabul etmediğimizi açıkladık. Bu tutumumuz üzerine PTT yönetimi bugün, kesinti yapılan dilimi de tamamen yattı."

Başta TOKİ olmak üzere devlet kurumlarının, taşeron çalıştırarak, bütün sorumluluğu taşeron yükleyerek işin içinden sıyrıldıkları belirtilen açıklamada, sendika üyeleri ve işçilerin kararlı direnişi sonucu, bu güne kadar süre gelen bu yönetimin geri püskürtüldüğü belirtilerek "Artık hiç bir devlet kurumu 'biz üst işveren değiliz' safatasını öne süremez" denildi.

Bu yaniyla bu eylem sürecinin tek başına bir ücret alma eylemi değil, hakları gasp edilip, kazanılmış hakları için işçileri mahkeme kapılarında sürdüren anlayışa da

vurulan bir darbe olduğu belirtilen açıklamada, hem hukuki anlamda hem de eylem süreci anlamında hem işçilerin hem de sendikaların hangi yolu yürümleri gerektiği konusunda bir emsal oluşturduğu ifade edildi.

Açıklamada "Bu, bizim örgüt-

lülüğümüzün gücüdür! Direnmenin gücüdür! Bize asıl emsal oluşturması gereken budur. Başından beri bizden desteğini esirgemeyen dostlarımıza teşekkürü bir borç biliriz. Bu, bizim ortak kazanımızdır. Bu, işçi sınıfı hanesine yazılan bir kazanımdır." denildi.

Senin Burada Bir Dosyan Yok!

Bakırköy Belediyesi'ne bağlı Atatürk Yaşam ve Spor Köyü emekçilerinin taşeron firma ve belediye ile olan sorunları çözülmek yerine büyümeye devam ediyor.

Her fırsatta "CHP'li belediyeler demokratır" söylemini tekrarlayan Bakırköy Belediyesi'nde emekçilerin sorunları çözüme kavuşmak bir yana daha da karmaşık bir hale geliyor. Taşeron firmaya bağlı olarak işe alınan bir emekçi sözleşmesini sorguladığını yöneticisinin hakaretlerine, mobbingine maruz kalıyor. Bunlardan birisi de Adile Naşit Çocukeyi'nin emekçilerinden Olga Solmaz.

2014 Haziran'ında BYUAŞ adlı taşeron firmayla yapılan 3 aylık bir sözleşmeyle işe başlayan ama "sonunda bir isim var" diyemeyen bir emekçi. Çünkü üç ay sonrası tamamen belirsiz. İhale süresince çalışabilen kendini şanslı sayıyor.

Eylül ayında da bir aylık bir sözleşmeyle işine devam eden Solmaz için Ekim ayı belirsizlikle başlıyor. Ekim ayı için bir sözleşme

imzalanması istenmeyince Kurban Bayramı'na da denk geldiği için Solmaz beklemek durumunda kaldı. 8 Ekim'de işbaşı yapması istenen Solmaz gittiğinde bayramda sadece taşeron işçilerin işe çağrılmadıklarını öğrendi. Kendisiyle bir sözleşme imzalanmayan Solmaz, Kültür Müdürü Rita Değirmenci'ye sözleşme yapılmadığını dolayısıyla hangi firmayla ve ne kadar maaşla çalıştığını dahi bilmediğini belirterek bilgi istediğinde bir cevap alamadı.

Taşeron çalışmanın güvence-sizlik olduğunun bilinciyle bir kez daha sorduğunda 9 Ekim tarihiyle girişinin yapıldığını öğrenebildi. Kendisiyle bir sözleşme yapılmadığını ve kaç liraya çalıştığını dahi bilmediğini söylediğinde, yönetici Rita Değirmenci tarafından, bir başka birimde çalışan arkadaşıyla yaşadığı

tartışma nedeniyle savunma vermesi istendi. Olga Solmaz "Ben nasıl savunma vereyim benim burada çalıştığıma dair tek kayıt olan sözleşmem bile elimde değil" cevabını vererek bir şikayet dilekçesi yazdı. 16 Ekim günü "Ben yarından itibaren gelmiyorum" bildiriminde bulunarak işi bıraktı. Telefonla görüştiklerinde Değirmenci'ye "Benim şikayet dilekçem var onunla birlikte gelmediğime dair tutanağı da dosyaya koyarsınız" dediğinde "Senin burada sözleşmen yok, dolayısıyla dosyan da yok" yanıtıyla karşılaştı.

Olga Solmaz bu "demokrat belediyenin" kreşinde çalışan bir emekçiydi. Ve öğrendi ki bir başka arkadaşı da yaşadığı mobbing nedeniyle yine işinden ayrılmak zorunda kalmıştı!

Almanya'da Gezi Ayaklanması Ve Rojava Devrimi Paneli

Gezi ve 6-8 Ekim Kobani ayaklanması, Türkiye ve Kürdistan sınıf mücadelesine etkisi üzerine Almanya'nın Reutlingen kentinde Kulturzentrum Franz.K adlı Alman kurumunun katkılarıyla bir etkinlik düzenlendi. 10 Aralık'ta Almanya Mücadele Birliği Platformu tarafından organize edilen etkinlik, Türkiye'den gelen iki konuşmacının katılımı ile gerçekleştirildi. "Gezi Ayaklanması Işığında Toplumsal Mücadelenin Gelişimi, Rojava Devrimi Ve Kobane Direnişiminin Türkiye ve Kürdistan'daki Sınıf Mücadelesine Etkileri" değerlendirildi. Panele EKA(Emekçi Kadınlar) adına Serpil Kaplan ve Mücadele Birliği adına da Kenan Aktaş katıldı.

Etkinlik ilk olarak devrim ve komünizm mücadelesinde ölümsüzleşen savaşçılara adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Sonrasında Franz.K adına bir konuşmacı etkinliği ve etkinliği organize eden Mücadele Birliği'ni selamlayarak başladı. Franz.K olarak bu tür etkinliklere ev sahipliği yapmaktan memnunkluk duyduklarını ifade ederek konuşmasını bitirdi.

Daha sonrasında Gezi ayaklanmasını anlatan Emeğe Ezgi'nin Milyonlar Şarkısının klipi de olan video izletildi. Sonrasında etkinlik Gezi ayaklanmasını değerlendiren Serpil Kaplanla devam etti.

Serpil Kaplan Gezi'yi ele alırken bazı istatistik veriler vererek, Gezi ayaklanmasının söylendiği gibi üç ağaçtan çıkmadığını; işsizlik, iş cinayetleri, yoksulluk ve başka verilerin de ışığında her gün hazırlandığını ifade etti. Sermaye sınıfı ile işçi ve emekçiler arasındaki çelişkinin gün geçtikçe arttığını, faşizmin toplumun pek çok kesimi üzerinde bas-

kısını arttırdığını; 1 Mayıs'ın yasaklanmasıyla kitlelerde büyük bir hoşnutsuzluğun biriktiğini ve büyüdüğünü; bu birikmiş gücün Gezi ile açığa çıktığını ifade etti. Gezi ile birlikte milyonların sokağa döküldüğünü bunun da güçlü devrimci koşulların var olduğunu kanıtladığını, devrimin güncel olduğunu ifade etti. Ama Gezi aynı zamanda ayaklanma anında dahi yönünü düzen içine çeviren reformist siyasetleri de açığa çıkardığını ve bu güçlerle hem ideolojik hem de politik mücadele yürütmemiz gerektiğini ifade etti.

Gezi'de kadınların da rolünün büyük olduğunu, katılımcıların çoğunluğunun kadın olduğunu, hükümetin emekçi kadınlara dönük saldırılarının nedenin altında emekçi kadınların devrimci büyüyen ve toplumu geliştiren yanının olduğunu ifade etti. Gezi'den sonra artık eskisi olmayacak diyerek bitirdi.

Sonrasında sözü alan Kenan Aktaş, Gezi ile birlikte açığa çıkan gücün 6-8 Ekim ayaklanmasında doruğa ulaştığını; Kobane savaşının ve sonrasındaki dayanışmanın halklar arasında mücadele birliğini geliştirdiğini ifade etti. Medeni Yıldırım'ın katledilmesinden sonra büyüyen halklara arasındaki birliğin, Kobane ile daha da güçlendiğini ifade etti. 6-8 Ekim ayaklanmasının silahlı bir ayaklanma olduğunu ifade eden Aktaş, 2 gün boyunca faşizmin sadece karakollarını, devlet kurumlarını korumaya çekildiğini, polis gücü yetmeyince askeri ve OHAL uygulamasını devreye soktuğunu, o da yetmeyince besledikleri dinci-faşistleri sokaklara saldırdığını ifade etti.

6-8 Ekim ayaklanmasının birleşik devrimimizin zaferi için derslerle dolu olduğunu ifade etti.

Konuşmaların ardından kısa bir ara verildi ve sonrasında soru cevap bölümüne geçildi. Türkiye ve Kürdistanlı göçmenlerin yanı sıra, Alman emekçilerinin de katıldığı etkinlik, canlı tartışmaların yaşandığı bu bölümün ardından sona erdi.

Almanya Mücadele Birliği Platformu

Emeğe Ezgi Manheim'de Dayanışma Gecesinde

14 Aralık günü Almanya'nın Mannheim kentinde düzenlenen Kobane ve Şengal ile Dayanışma Gecesinde Hozan Diyar, Deniz Deman gibi sanatçıların yanı sıra Emeğe Ezgi de sahne aldı.

Konserler başlamadan önce Tertip Komitesi adına yapılan konuşmada Kobane'de savaşanlar selamlanarak, onlar şahsında tüm devrim ve özgürlük savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu. Kobane'deki mücadelenin, tüm halkların kurtuluş mücadelesi olduğu, özgürlüğün kapısını araladığı vurgusu yapıldı. Konuşmaların ardından sahne Emeğe Ezgi'ye bırakıldı. Emeğe Ezgi Kobane için bestelediği Daweta Kobane Marşını söyleyen kitlenin coşkusu büyüktü.

Binlerce insanın katıldığı konserde Grup söylediği türkü ve marşlarla kitleyi daha da coşturdu. Dayanışma gecesi, çeşitli etkinliklerle son buldu.

Alevi Derneği Açılışında Emeğe Ezgi Coşkusu

20 Aralık günü Almanya'nın Hechingen kentindeyiz. Hava biraz sert. Alevi Kültür Merkezi'nin açılış etkinliği var Museum'da. Programda yerel sanatçıların yanında Emeğe Ezgi ve Mikail Aslan yer alıyor.

Salon insanın yüzünü güldürecek denli kalabalık. Hem alt kat hem balkon dolu. Salon dışında, giriş bölümünde çok sayıda insan da gruplar halinde bekliyor, sohbetler ediyor, stantlara bakıyor.

Dernek başkanı Mehmet Doğan konuşuyor kürsüde. Dostluğun, kardeşliğin, isyanın sesi yankılanıyor: "Sizleri 'bu daha başlangıç, mücadeleye geldik diyen Mahirler'den, ser verip sır vermeyen Kaypakyalardan, adı gibi korkusuz Mahsum Korkmazlardan öğrendik!"

Sahneyi yerel sanatçılar alıyor. Ama ses sistemindeki sorunlar bir kabus gibi çöküyor bir anda. Zorunlu bir ara veriliyor teknik aksaklıklardan ötürü. Motivasyon bozuluyor. İyi başlayan gecede işler sarpa saracak sanki... Aksaklığın giderildiği haberiyle salona dönüyoruz. Tekrar yerel sanatçılar yerini alıyor art arda. Deyişler söylüyorlar.

Belediye başkanı Dorothea Bachmann'ın konuşmasından sonra ara veriliyor. Aradan sonra Emeğe Ezgi yerini alıyor. "Haydar Haydar"la başlayan programına. 19 Aralık

deslerimiz için çarpmalıdır... Kardeşçe yaşamayı Deniz Gezmisler'den, Yusufılardan, Hüseyin İnanlardan, Kızılderre'de dönmeye değil ölmeye geldik diyen Mahirler'den, ser verip sır vermeyen Kaypakyalardan, adı gibi korkusuz Mahsum Korkmazlardan öğrendik!"

Sahneyi yerel sanatçılar alıyor. Ama ses sistemindeki sorunlar bir kabus gibi çöküyor bir anda. Zorunlu bir ara veriliyor teknik aksaklıklardan ötürü. Motivasyon bozuluyor. İyi başlayan gecede işler sarpa saracak sanki... Aksaklığın giderildiği haberiyle salona dönüyoruz. Tekrar yerel sanatçılar yerini alıyor art arda. Deyişler söylüyorlar.

Belediye başkanı Dorothea Bachmann'ın konuşmasından sonra ara veriliyor. Aradan sonra Emeğe Ezgi yerini alıyor. "Haydar Haydar"la başlayan programına. 19 Aralık

2000 Zindanlar Katliamı ve 1978 Maraş katliamı'nın yıldönümü dolayısıyla söyleyecekleri tüm türkü ve marşları ölümsüzleşen devrim savaşçılarına ve Maraş Katliamında yaşamını yitirenlere ithaf ediyorlar. Salon alkış ve ıslıklarla cevaplıyor. "Yıllardır 1 Mayıslara bağrını açan ve artık Gezi Ayaklanması ile de anılan Taksim Meydanı'ndan buraya selam getirdik. İstanbul'un eylem kokan sokaklarından selam getirdik" diye selamlıyorlar seyircileri. Salonda büyük alkış kopuyor.

Adım Deniz'e geldiğinde sıra, salon ayakta! Şengal söylenirken ağlayanlar oluyor. "Bir daha" haykırışları çınıyor salonda. "Daweta Kobane" marşı ile programlarını bitiriyor Grup. Tüm salon ayakta alkışlıyor Emeğe Ezgi'yi. Coşku gerçekten müthiş.

Yine bir kısa ara veriliyor. Salon bir anda boşalmış. Herkes Grup üyeleriyle fotoğraf çekirtmeye koşuyor. İmza isteyenler, tanışanlar, konser daveti yapmak isteyen dernekler... Belediye başkanı Frau Bachmann gelip kutluyor

Karlı Kayın Ormanı ile devam ediyorlar. Söyledikleri her parçada coşku artıyor. Dışarda röportajlar yapan Yol TV apar topar dönüyor salon. Koşutur vaziyette sahneye çıkıp çekimlere başlıyor. Salonda elle tutulur bir elektrik var. Grup'tan dinleyicilere, dinleyenlerden Grup'a müthiş bir akış var. Alkışlar, ıslıklar...

Emeğe Ezgi'yi. İnsanlar öylesine aç kalmış devrimci coşkuya. Bir enerji patlaması yaşanıyor. Müthiş bir sahiplenme, kaynaşma...

Mikail Aslan ve ekibi alıyor sahnede ki yerini. Salona dönüyoruz. Bağlama, cura... Saat 24.00'e geliyor. Söylenen türkülerle gece sona eriyor.

Hechingen Alevi Kültür Derneği Açılışından...

Bizler Almanya Mücadele Birliği okurları olarak Emeğe Ezgi'nin, Hechingen Alevi Kültür Merkezinin düzenlediği açılış gecesine geleceğini öğrenince bir grup arkadaşımızla birlikte hem Emeğe Ezgi'yi dinlemek, hem de geceye destek vermek için Hechingen'e gittik.

600 kişiye yakın katılımcının olduğu gece, açılış konuşması ve saygı duruşuyla başladı... Dia gösterimi ve yerel sanatçıların ardından ikinci yarıda Emeğe Ezgi güzel türkülerle kitleyi coşturdu. Emeğe Ezgi'den sonra sahne alan Mikail Aslan'ın türkülerıyla gece sona erdi.

Biz de Hechingen Alevi Kültür Merkezi Başkanını bularak sohbet ettik.

Sayın başkan geceyi yapma amacınız nedir?

Öncelikle bize destek olmak için gelmenize teşekkür ederim. Geceyi düzenleme amacımız derneğimizin bölgemizde kuruluş tanıtımını yapmaktır.

Derneğinizin açılış amacı nedir?

Derneğimizi açmaktaki amacımız, kendi dışımızdaki inanlara düşmanlık yaratmak değildir, aksine tüm insanlığın yaşadığı ekonomik ve sosyal sorunları bilince çıkararak gençliğimizi yozlaşmaktan kurtarmaktır.

Aleviliği tanımlar mısınız?

Her toplumsal kesimin ve eli kalem tutan her insanın aleviliğe kendi penceresinden bakarak bir yorum yaptığını görüyoruz. Alevilik islamın içinde mi, dışında

mi tartışmalarından tutun da egemenlerin asimile politikalarına kadar bin bir renge bürünmüş yorumlar yapıyor. Benim düşünceme göre, Aleviliğin içinden, devrimci özü, paylaşımcılığı, özleştiriyi ve dayanışmayı çıkarırsanız alevilikten geriye hep eleştirdiğimiz tutucu gerici inanç biçimi kalır. Bu yüzden aleviliğin devrimci özünü, paylaşımcılığı özleştiriyi öğretisini pratik yaşama geçirebilmeliyiz diye çabalayamamız lazım.

Peki hedefiniz nedir?

Tüm insanlığın ülküsü yarin yarığın gayri her şeyde ortak olacağımız, birlikte üretip birlikte paylaşacağımız bir yaşam biçimine ulaşmak için çabalayacağız, eğer bu amaç için uğraşırsak 72 millete bir nazarla bakma öğretimiz ete kemiğe bürünür.

Peki çalışmalarınızda başarılar dileriz...

Ben de size. Sizin aracılığınızla gecemize katılan tüm değerli misafirlerimize, gecemize hiç bir karşılık beklemeden Türkiye'den gelecek katkı sunan Emeğe Ezgi'nin birbirinden değerli üyelerine, sayın Mikail Aslan'a ve tüm dernek üyelerimize, sesimizi duyuran sizlere yönetim kurulu adına teşekkür ederim.

Ayrıca, biletlerimizin, takvimimizin ve afisimizin dizaynını karşılıksız yapan sayın Şahin arkadaşına da teşekkür ederiz..

Tüm Mücadele Birliği okurlarına ve tüm emekçi kardeşlerimize sevgi ve selamlar..

Bu sohbet için teşekkür ederiz.

Ayışığı İle 6. Yıla Doğru

Bir şiir yazsam diyorum Kavga üstüne Sonra düşündüm En güzel kavga şiirlerini Kavganın içindekiler anlatır...

6 yıl önce Antakya'da açılan Ayışığı Sanat Merkezi, 6 yıldır emeğin sanatını

yapmaya devam ediyor. Açılışının yıl dönümünü bir etkinlikle kutlayan Ayışığı Sanat Merkezi, dostlarıyla bir araya geldi. 27 Aralık günü saat 13.00'de başla-

yan etkinlik, Ayışığı Sanat Merkezi emekçisinin sanat üzerine yaptığı konuşmayla başladı. Daha sonra sırayla Ayışığı Sanat Merkezi emekçileri Ayışığı'nın onlara kattıkları değerlerden bahsetti. Uzun süren konuşmalar neşeli gülüşmelerle geçti.

Etkinlik programı, yeni yıl için kesilen pastayla devam ederken katılımcılar "Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla" şiarını dile getirdiler. Arkasından Ayışığı Müzik Gurubu sahne alarak, emeğin türkülerini yeni yaşında Ayışığı için söyledi. Türküler marşlar ve halaylarla etkinlik programı sona erdi.

“Keşke Anlayabilseydim Seni...”

Suruç'tan döndükten sonra, altı gün boyunca bir susma hali içindeydim. Konuşacak bir şey olmamasından değil. Derinden etkilendiğim hangi andan bahsetsem bilememeden, bahsetmeye başladığımda duramayacak oluşumdan.

Yedi yıl aradan sonra gittiğim şehir ve o şehrin ilk kez gittiğim, sanki hep oradaymışım hissi yaratan ilçesi. Düz, uçsuz bucaksız hissi veren, ama az ilerde olanca haşmeti ile duran dikenli teller. İlerisi mayınlı bölge. Gündüz tenini yakan güneş, gece tenini kesen ayaz.

Kaldığım günler ve geceler boyu dinledim; rüzgarı, insanları, ağrıları, gülüşleri, umutları, çocukları, yeni doğanları, kadınları, gebeleri, taşları, yakın olan uzakları, erkekleri, gururu, şarkıları, şiirleri, sesleri, sokaktan geçen koyunların seslerini, geceyi, gündüzü ve ekleyebileceğim onca şeyi... Hissettim, anlamaya çalıştım, anlayamadıkça sordum, çok sordum. İnsanları daha fazla yormamak adına daha az sormaya, onların söylemesini beklemeye başladım. En çok söylenenleri anlamamak içimi acıttı. Dil bilmez Gürcü olmak ne zor. Yine de “konuşmasaydım ama anlayabilseydim sözlerini” dedim bir çok kez kendime. Etrafımda dil bilen olmadığında denizde çırpınır gibi hissedim ve biri elini uzatırdı hemen.

Bir ay önce sağlıkçı bir arkadaşım, Suruç'ta gönüllü sağlık hizmeti veren SES üyesi sağlıkçıların ekip değişimi olacağından söz etti. Kendisinin katılacağını ve benim de katılmak isteyip istemediğimi sordu. “Kesinlikle evet” dedim. Çalışma alanımla ilgili olarak enjeksiyon yapmak, damar yolu açmak gibi basit tıbbi müdahaleleri bilmiyorum oluşuma rağmen, iyi bir ilk yardım bilgim vardı ya da işleyişe yardım etmek için orada bulunabilirdim. Neticede safariye gider gibi değil, orada bulunup insanlar için elinden

geleni yapmak gerekliydi. Bu en temelde insan olmanın verdiği gereklilikti.

Önemli olan insandı, var olan kara parçasının adı değil. Yaşam alanlarını vahşiliğe karşı savunan insanlar, bu uğurda yiten ve yaralanan canlar... Bu vahşilikten kaçan insanlar gerçekte ve onlara yalnızca sözle destek vermek değil, fiilen yanında olarak, olabildiğince çok gün yanında kalarak yardım etmek insan olmanın gerekliliği idi benim için. Suruç'taki ilk iki günümde Arın Mirxan Çadırkenti revirinde gönüllü sağlık çalışanları ile birlikte poliklinik hizmeti verdik.

5000 kişinin yaşadığı çadır kentte revire yoğun bir talep vardı. Bu talebi hem zor olan çadırkent koşullarından rahatsızlanan ve hastalanan insanlar, hem de yaşam alışkanlıkları doğrultusunda ilacı çerez gibi kullanan insanlar oluşturuyordu. hava değişimi olması için açılan revir penceresinden, bir insanın ilaç kutusu veya reçete uzatıp ilaç istemesi çok ilginçti. Bunun nedenini gerek sağlıkçı gerekse diğer arkadaşlarla konuştuğumuzda, daha önceleri Suriye'de basit bir rahatsızlık için bile muayeneye gittiklerinde doktorun onlara bir çok ilaç yazdığını ve dolayısıyla sürekli bir ilaç tüketiminin empoze edildiği söylendi. Hal böyle olunca insanların başı ağrısı dahi en az bir kutu ilaç istemesi alışkanlıkları ve içinde buldukları psikoloji sebebiyle doğaldı.

Gönüllü çalışan sağlıkçıları olarak, tedaviye yönelik sağlık hizmetinin dışında koruyucu sağlık hizmeti oluşturulmaya çalışılıyordu. Tedaviye yönelik yapılan poliklinik hizmetinin yalnızca polikliniğe gelen hastaları görebilme, hastalıkları oluşturan çevresel etkileri görme ve buna yönelik müdahale edememe, hastalardaki fazla ilaç tüketimini devam ettirmesi ve benzeri olumsuz etki-

lerinden dolayı, farklı bir seçeneğin oluşturulmasına ihtiyaç vardı.

Çadırkent yaşayanlarının içinde yer alacağı Amatör Sağlıkçı adı verilen koruyucu sağlık hizmeti çalışması yapılmaya başlanmıştı. Amatör Sağlıkçı, çadırkent yaşayanlarını koruyucu sağlık hizmeti hakkında bilgilendirmek, sağlık algısını değiştirmek, poliklinik hizmetinin olumsuzluklarını gidermek, hem de doğası gereği edilgen olunan çadırkent yaşamında onlara bir alan yaratmaktı. Bu bağlamda 2-3 kişiden oluşan gönüllü sağlık çalışanları, çadırkentin her sokaklarında ortak bir alanda kadınlarla toplanıp onlara korunma, yeni doğan, ishal gibi sağlık konularında bilgilendirme ve yaşanılan sağlık sorunları hakkında bir sohbet gerçekleştiriyor. Sohbet sonrası çadırkentlerde her sokakta sokağın sağlık sorunları ile ilgilenmeyi kabul eden ve diğer

kadınlar tarafından da kabul edilen kadınlar, birer amatör sağlıkçı olarak çalışmanın temelinde yer alıyor.

Çalışma ilk olarak Rojava çadırkentinde başlatılmış ve diğer çadırkentlerde de içinde bulunduğumuz Kasım ayı itibarıyla yaygınlaştırılmaya çalışılıyordu. Şimdilerde ise günlük işleyiş içerisinde yürütülen başarılı bir çalışma olarak devam ediyor. Çadırkent-

lerden sağlık alanında edinilen güncel bilgilerden kısaca bahsedecek olursak; çadırkentlerde tespit edilmiş diyabet, tansiyon gibi kronik hastalığı olanların, Urfa'da bir merkezi bulunan IMC sivil toplum örgütüne işlemleri gerçekleştiriliyor. Çadırkentlerdeki gebe ve bebeklere gibi kronik hastalığı olanların, Urfa'da bir merkezi bulunan IMC sivil toplum örgütüne işlemleri gerçekleştiriliyor. Çadırkentlerdeki gebe ve bebeklere gibi kronik hastalığı olanların, Urfa'da bir merkezi bulunan IMC sivil toplum örgütüne işlemleri gerçekleştiriliyor. Çadırkentlerdeki gebe ve bebeklere gibi kronik hastalığı olanların, Urfa'da bir merkezi bulunan IMC sivil toplum örgütüne işlemleri gerçekleştiriliyor.

Çadırkentlerin nüfusunun büyük çoğunluğunu kadınlar ve çocuklar oluşturuyor. Sık aralıklarla gerçekleşen doğumlarla sayı giderek artıyor. Beslenme belediyeler ve Kızılay tarafından dağıtılan yemeklerle sağlanıyor. Yine de meyve ve sebzelerin beslenmeye dahil edilmesi, kahvaltı ve çocuklar için ara öğün gerekli.

Çadırkentlerde elektrik var, ısıma radyatörlerle sağlanıyor. Çadır zeminleri ahşap paletlerle kaplanmış durumda, ayrıca mevsim koşulları neticesinde çadırlarda olabilecek su baskınlarının tahliyesi oldukça zor. İçme suları şebekeden ve kuyudan alınıyor. Gönüllü sağlık çalışanlarının çabaları neticesinde, haftada üç gün TSM tarafından su numuneleri analiz ediliyor. Her gün klor seviyesi kontrol ediliyor. Sayıları yeterli olan tuvalet ve banyoların temizliği ise dikkat edilmesi gereken bir konu. Rojava çadırkentinde okul ve kreş olarak kullanılan, ayrıca kadın çadırı olarak kullanılan iki büyük çadır mevcut. Mevcut durumda gönüllülerle birlikte özveriyle çadırkent koşullarının eksiklikleri giderilmeye çalışılıyor.

İçinde bulunduğumuz süreç uzun. Savaşın ilk günlerinden bugüne gönüllü katılımlarda düşen bir ivme gözlemleniyor. Oysa ki süreç uzadıkça daha çok gönüllüye ihtiyaç duyuluyor. Mıh gibi yazılan ve hiç bir zaman aklımdan çıkmayacak bazı anlar var. Sözümlü ettiğim şeylerin hislerini yazı ile nasıl anlatabilirim bilemiyorum. Sanırım biraz yavan kalacak anlatımlarım. Yalnızca deniyorum.

Revirde olduğum günlerden

birinde, bir kadın soğuk algınlığı olan kızını muayene için getirdi. Muayene ve ilaç alımı sonrası bana 5-6 yaşlarındaki kızının vücudundaki yaralanma sonrası izlerini gösterdi. Yüzünde hüznün, acı, metanet, gurur karışımı bir ifade vardı. Lanetler ettim içimden. Vahşetin izlerini vücudunda taşıyan bir çocuk... Rojava çadırkentinde arkadaşları beklerken koşup gelip sarılan çocuk... Başında puşisi, ışıldayan gözleri ve gülüşü öyle güzeldi ki... Ne ben onun sözlerini anlayabiliyordum, ne de o benimkini. Birbirimize gülümseyip sarıldık böylece...

Kobane çadırkentinde gebe ve yeni doğanların aşılınması için doktor arkadaşları beklerken, gebe bir kadınla konuşma çabalarımız... Etrafta tercüme edecek kimse bulunmadığından tarzanca birbirimizle anlaştık. 5. gebeliği olduğunu söyledi ve benim de bir bebeğim olup olmadığını sordu. “ne güzel” dedim kendi kendime, “anlaşabiliyoruz”. Fakat konuşmanın devamını anlayamadığımdan, ellerimi iki yana açıp, acı bir gülümsemeyle daha fazlasını anlamıyordum dedim. Kadın gülümseyip elini yanağıma koydu... Daha sonra 2 aylık bebeğini aşı için getiren genç bir kadın ile benzer bir diyalog daha yaşadık. Dönmeden bir gün önce Kobane çadırkentinde amatör sağlıkçıları toplantısına katılmak için gittiğimde, 7-8 yaşlarında bir kız çocuğu gelip sarıldı bana. Işıldayan kahve gözleri, içten ve mutlu gülüşü, Suruç tozlarının kırıştırdığı siyah saçları, yüzü ayazdan kurumuş esmer teni, üzerine sarı tişörtü, kısa pantolonu, çıplak ayakla giydiği terliği vardı. Belime doladığı elinden tuttum, güldü bana. Konuştum belki söylediklerimi anlar diye. O da bana bir şeyler söyledi aynı hisle. “Canım benim keşke anlayabilseydim seni” dedim, güldü ve birden elimi öptü. Şaşırdım; sıkı sıkı sarılıp öptüm onu... Sokaktan ayrılırken el salladık birbirimize...

Bir Sağlık Emekçisi

